

ZPRAVODAJ NEZDENICE

2008

Poslanci Antonín Seda a Ludvík Hovorka
při slavnostním otevření tělocvičny

Návštěva hejtmana ZK Libora Lukáše
v domově pro seniory

Vystoupení Domova pro seniory Nezdenice

Mikulášská besídka

Nová tělocvična

Oslavy 90. výročí Dne vzniku samostatného československého státu

ZPRÁVY Z RADY OBCE

Milý čtenáři,

tak jako tradičně, když se rok s rokem seje, je na čase zastavit se, ohlédnout se a zrekapitulovat rok právě uplynulý, poučít se z nezdarů, ale i z věcí, které dopadly nadmíru dobře a rok nový zahájit s cílem věci stále zlepšovat. Ne jinak je tomu i v případě činnosti rady obce.

Rada obce se schází pravidelně vždy první pondělí v měsíci a pracuje dle schváleného itineráře. Na svých zasedáních řeší vyvstálé problémy, připomínky občanů, pravidelně si zve jednotlivé komise, výbory a sleduje jejich činnost, popř. s nimi spolupracuje na pořádaných akcích.

Pojďme se nyní podívat, co jsme v uplynulém roce projednávali.

S nastupujícím rokem jsme projednávali plán investiční činnosti na rok 2008. Tento plán byl díky náročnosti pokračující akce „Rekonstrukce a dostavba tělocvičny“ a tím pádem omezeným finančním možností, značně omezen, ale v žádném případě nešlo o zastavení budování a zlepšování životní úrovně v obci. Tak jako každá malá vesnice jsme byli odkázáni na případný úspěch při získávání vypsanych dotačních titulů ze strany státu, kraje a EU. Jako plán jsme si dali dostavět tělocvičnu, rekonstruovat další etapu chodníků (nádraží-pošta, od Zábranského k pohostinství), nový chodník před tělocvičnou, vybudování kanalizace v Dílech (podmínka stavby nového rodinného domku), připravit projektovou dokumentaci k vybudování přívaděče kanalizace na čističku do Uherského Brodu.

V roce 2007 došlo k navýšení poplatků za svoz domovního odpadu na 350,00 Kč. Na začátku roku jsme proto důkladně prozkoumali výsledky hospodaření a zjistili jsme, že zdražování svozu ze strany poskytovatele mělo vyšší tendenci, což vedlo k zápornému hospodářskému výsledku. I přes tuto skutečnost jsme nepřikročili k dalšímu zdražování. V roce 2009 však bude nutné přikročit k opětovnému navýšení poplatků a to alespoň o 50,00 Kč/osobu.

Pravidelně v průběhu celého roku nám bylo předkládáno čerpání poskytnutých úvěrů občanům ze Státního fondu rozvoje bydlení. Zde jsme vždy mohli s povděkem konstatovat, že občané své splátky platili vždy a v plné výši a díky zůstatku na účtu jsme mohli poskytnout další půjčky.

Důležitou záležitostí počátku roku je vždy stanovení termínů kulturních akcí v obci. I na počátku roku jsme se dohodli na konání tradičních záležitostí, jako jsou plesy, Fašank, hasičské soutěže, Nezdenská skala, hody, jarmark S velkým očekáváním jsme taky stanovili datum slavnostního otevření tělocvičny a to na 23. 8. 2008.

Kromě daných bodů zasedání jsme vždy řešili i různé další věci, např. odkupy pozemků, jejichž vlastnictví obcí je vždy podmínkou toho, abychom mohli na základě projektové dokumentace žádat o dotace. Dále jsme byli informováni o zřízení pracoviště Czech POINT na Obecním úřadě v Nezdenicích a to od 1. 10. 2008.

Na druhém zasedání rady obce v roce 2008 jsme projednávali výsledky inventarizace obce za rok 2007. Tato inventarizace proběhla v naprostém pořádku na všech úsecích. Dalším bodem byly výsledky hospodaření obce a ZŠ. Obec v roce 2007 hospodařila na doplňkové činnosti (tj. provoz koupaliště, lesní hospodářství, práce bělorusem, malotraktorem, provoz mandlu...) se ztrátou, která byla za základě schválení zastupitelstvem obce uhrazena z běžného účtu. Na základě jednotlivých rozborů hospodaření obce bylo přikročeno ke zvýšení nájemného u všech zařízení, které obec pronajímá. ZŠ hospodařila ve sledovaném roce se ziskem, což bylo rozhodnuto ponechat v rezervním fondu školy, pro potřeby nákupu drobného hmotného majetku nebo na drobné opravy budovy školy.

S nástupem jara a s ním spojeného vlídnějšího počasí jsme začali, tak jako každoročně s plánováním jarního úklidu obce, údržby zeleně nebo nové výsadby. V této době padl návrh na koupi nové sekačky (traktorku), který by urychlil a zjednodušil sečení rozsáhlých travnatých ploch obce. Tento jak se ukázalo zdatný pomocník má v našich službách již odslouženou první sezonu. Byl stanoven termín sběru kovošrotu a bylo rozhodnuto dle potřeby stanovovat další termíny a to v důsledku častých krádeží šrotu ze sběrného dvoru. Úmyslem bylo nahromaděný šrot v domácnostech svézt a ihned dopravit do výkupny.

Duben bývá zpravidla časem, kdy si zveme na své zasedání zástupce Sboru dobrovolných hasičů. SDH tvoří svou činností nezbytnou složku obce, podílí se nejenom na zajištění bezpečí v obci, ale podílí se i velkou měrou na kulturních akcích, připomeňme si např. ples, Fašank, stavění máje, Silvestr a hasičské soutěže. K zajištění záshuschnopnosti družstva bylo v letošním roce nutno provést údržbu hasičského vozidla s následnou technickou kontrolou a dovybavení provozním materiálem (elektrocentrála, hadice, ...). Členové SDH nás letos taky informovali o přípravě oslav 60. výročí založení sboru, které připadá na rok 2009.

S blížícím se termínem dokončení tělocvičny se neustále projednávala situace kolem prací s tím spojených. Vše běželo bez problémů, provedení obkladů, montování vzduchotechniky, započítání terénních prací, přípravy na nanesení fasády a celá stavba se dostávala do finální podoby. V této době byl nejvyšší čas začít přemýšlet nad možnostmi využití budoucího sportovního stánku. Záměrem bylo poskytnout možnosti vyžití co nejširšímu spektru sportovců. Díky tomu a taky díky zájmu některých lidí, byla v hale namontována firmou Pilka-kameny, lezecká stěna a jedna z místností byla vybavena fitness stroji a zařízením.

Rada hodnotila činnost komisí. Za stavební komisi byl na zasedání přítomen předseda pan Kolínek František. Komise je velmi dobře personálně obsazena a pod jeho vedením pracuje zodpovědně a řeší vzniklé situace ku prospěchu celé obce. Předseda

komise je v neustálém kontaktu s obecním úřadem a je přítomen u schvalování staveb, při kontrolních dnech na stavbě tělocvičny a při dokončování územního plánu obce a u mnoha dalších akcí. Během stejného zasedání komise jsme si vyslechli zprávu z činnosti Sboru pro občanské záležitosti. Zde jsme se dověděli o uskutečněných akcích (jubilea, vítání občánků, pohřby) a o akcích plánovaných do konce roku 2008. Jednou s povinností sboru je i úklid prostorů smuteční a obřadní síně. Na těchto akcích se obecní úřad vždy podílí a taky na základě připomínek dovybavuje nebo zajišťuje opravy daných zařízení.

Na květnové zasedání jsme si pozvali představitele finančního výboru, aby nás informoval o své činnosti. Výbor se schází pravidelně a sleduje zda jsou všechny výdaje a příjmy vždy dobře doloženy a zda-li je dodržován rozpočet.

S blížícím se létem a s tím spojené koupací sezony, jsme začali probírat situaci kolem zajištění provozu. Díky náročné akci dostavby tělocvičny jsme naplánovali pouze nezbytné úpravy a opravy. V posledních letech se stává i přes navýšení vstupného naše koupaliště prodělečným. Může za to jak nepříznivé počasí, tak i daleko větší nabídka nových aquaparků.

Nyní, když už je sezóna dávno za námi, tak můžeme konstatovat, že provoz koupaliště byl zajištěn díky správci panu Datinskému, pracovníkům obecního úřadu a partě plavčků na velmi dobré úrovni, leč se ztrátou cca 54.000,00 Kč. Tato ztráta byla způsobena neočekávanými výdaji, které vyvstaly díky dnes už zastaralé technologii (nákup dávkovacího čerpadla, vyhořelá elektroinstalace, náhrada čerpadla umístěného ve vrtu) a taky množstvím nakupované bazénové chemie, která je podmínkou zajištění mikrobiologické a chemické stability vody, na niž jsou ze strany hygieny kladeny stále větší nároky. Provozování koupaliště je do dalších let pro nás výzvou a to především z pohledu poskytovaných služeb, které přilákají více návštěvníků a tím zajistí rentabilitu. Modernizace technologie se zdá být taky nevyhnutelná. Vše ovšem bude záviset na množství financí.

Vraťme se na počátek léta. Zde jsme si do rady pozvali zástupce školské a kulturní komise. Zde nám byl prezentován kulturní program 2008, ve kterém se počítalo s divadlem pro děti, Nezdenskou skalou, hody, slavnostním otevřením haly a vánočním jarmarkem.

Nedílnou součástí obce je i kontrolní výbor, který funguje pod vedením pana Zapletala. S výsledky jejich kontrol jsme byli seznámeni a projednávali jsme jimi vznesené připomínky. Tato komise pracuje na velmi dobré úrovni a na svých schůzkách řeší řadu připomínek ze strany občanů.

V půli roku nám byly schváleny dvě žádosti o dotace na opravu chodníku podél silnice a to ze Státního fondu dopravní infrastruktury a Zlínského kraje v celkové výši 1.200.000,00 Kč, čímž jsme měli pokrytu plánovanou opravu chodníku od nádraží

ZPRÁVY Z RADY OBCE

k pohostinství. Na základě výběrového řízení byla akce zadána firmě 3V&H, s.r.o. a byla na přelomu měsíců října a listopadu úspěšně provedena.

Po uplynutí prvního pololetí jsme v radě procházeli výsledky hospodaření obce. Rada navrhla na nejbližší zasedání zastupitelstva, ke schválení rozpočtové opatření na rok 2008. Dále jsme řešili nutnost vybudovat kanál a chodník v části obce Díly k nově budovanému domku manželů Zubkových, což je podmínkou povolení stavby. Zde rada zadala vypracovat projekt a v nejbližším možném termínu, který je závislý na získání dotací, tento projekt realizovat. Příjemnou záležitostí na závěr zasedání rady bylo plánování slavnostního otevření nové tělocvičny. Tomu předcházelo ještě schválení žádosti uchazeče o místo správce. Novou správkyní se stala paní Jana Gabrielová z Nezdenic. Rada stanovila program a odpovědnosti za zajištění akce na různých úsecích. Jako organizátoři akce byli pověřeni nejenom radní a správkyně, ale i ostatní členové zastupitelstva a hasiči. Jak sami jistě víte, tak otevření haly proběhlo za široké účasti veřejnosti i vzácných hostů ke všeobecné spokojenosti. V současnosti je již provoz tělocvičny v plném proudu a je obsazována nejenom místními sportovci, ale i sportovci ze širokého okolí. Rozvrh obsazení tělocvičny a radou odsouhlasené ceny můžete zjistit na obecních stránkách www.nezdenice.cz (odkaz sport - tělocvična)

Počátkem září jsme si pozvali do rady pana Slavomíra Navrátila, který nás seznámil s činností kulturního zařízení, jehož je obec majitelem. Zde jsme se zabýva-

li požadavky správce, který vždy věčně požadoval sjednání náprav na svěšeném majetku. Pokud nebyl schopen dílčí opravy realizovat sám, postarala se obec o najímání odborných firem. Rada schválila nákup nového vybavení, opravu a revizi komínů, elektřiny, opravu podlahové krytiny, koupi ubrusů a mnoho dalších věcí.

Září je i počátek školního roku a tak byla bodem zasedání rady zpráva ředitelky ZŠ paní Mgr. Zámečnickové. Obecní úřad je zřizovatelem školy a na její činnost vynakládá nemalé prostředky. Dověděli jsme se o školním roce právě ukončeném, kdy školu postihla havárie – přízemí školy bylo vytope-no. Zde díky brzkému zjištění o obětavosti pracovníků školy byla situace brzy zvládnuta, ale promočené stropy, mokré parkety, zatečená elektroinstalace si vybrali svou daň. Během prázdnin se podařily následky havárie odstranit. Kromě toho byly provedeny další instalátérské a zednické práce v prostorách mateřské školky. Díky vyššímu počtu přihlášených dětí, zde musely být rozšířeny kapacity hygienických zařízení (WC, umyvadla, kvalitnější osvětlení, ...) a rada musela projednat žádost na Krajský úřad Zlínského kraje o změnu nejvyššího povoleného počtu dětí v mateřské škole z 25 na 35 dětí, s účinností od 1. 9. 2008. Rada byla spokojena s činností a výsledky ZŠ s tím, že se podílela svými vystoupeními na kulturním dění v obci. Stále nás však velmi tíží malý počet dětí v základní škole.

V průběhu roku vyvstaly i různé problémy a možnosti, které bylo nutno řešit, proto se rada zabývala například využitím a kvalitou kabelové televize. Zde díky

finanční náročnosti provozování sítě, nezbyvají prostředky na rozšíření programové nabídky a s nastávající digitalizací TV signálu se hledají i další možnosti využití sítě. Další zajímavou záležitostí je i budování cyklostezek. Vidíme, že v okolí je trend tyto cyklostezky budovat a proto ani my nechceme zůstat pozadu. Proto bylo rozhodnuto dotáhnout do územního rozhodnutí cyklostezku do Šumic. Zde nás však čeká ještě hodně administrativních a majetkových záležitostí. Na každé radě také zvažujeme a probíráme možnou výstavbu pro bydlení. Naše obec se jeví jako hodně atraktivní oblast pro cizí občany. Problémy jsou však s volnými stavebními parcelami. Pro obec by byla výstavba velkým přínosem, ale sama nevlastní žádné parcely a tak může potenciální zájemce jen odkazovat na soukromé majitele.

Jak sami vidíte, tak je toho během roku hodně, co všechno musí rada projednat a popřípadě navrhnout a schválit. Ne všechny projekty, připomínky a návrhy občanů se nám podaří dotáhnout ke spokojenosti obou stran. Ale vždy je našim cílem udělat vše co je v našich silách, aby se dosáhlo kvalitnějšího a spokojenějšího života v naší obci.

Poslední a to milou akcí v letošním roce, pořádanou obecním úřadem bude vánoční jarmark, který se koná 20. 12. 2008. V těchto chvílích předvánočního shonu bych Vás tímto chtěl jménem obecního úřadu pozvat k malému zastavení a strávení příjemných chvil, které dožijete jarmark přinese a taky bych Vám chtěl popřát do nového roku mnoho pohody, štěstí a zdraví.

Jiří Uličník

SBĚR DROBNÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Staré spotřebiče nejsou odpad, zaslouží si RECYKLACI! V přízemí budovy obecního úřadu je umístěn E-BOX, do kterého mohou občané odkládat následující drobné elektrospotřebiče – např. vysloužilé kalkulačky, mobilní telefony, drobné počítačové vybavení, myši, klávesnice, videokamery, digitální a analogové fotoaparáty, teleobjektivy, blesky, video přehrávače, DVD přehrávače, radiopřijímače, věže, kazetové magnetofony, gramofony, reproduktory, dálkové ovladače, sluchátka apod., elektrické a elektronické hudební nástroje, faxy a záznamníky, tiskárny, malé stolní kopírky, elektrické hračky (např. autodráhy, vláčky, RC modely apod.) herní konzole, videohry včetně ovladačů (joysticky, gamepady apod.). Svoz tohoto odpadu zajišťuje firma ASEKOL.

Veškeré velké domácí spotřebiče jako chladničky, mrazničky, pračky, sporáky, malé domácí elektrospotřebiče – jakékoliv, elektronické a elektrické nástroje a to jak historické, tak i nová elektrozařízení, televizory atd. Obecní úřad Nezdenice bude toto zařízení skladovat na sběrném dvoře, případně po vyhlášení místním rozhlasem - jednorázovým svozem od občanů odebírat a poté předávat za úplatu ODBORNÉ FIRMĚ SPECIALIZOVANÉ NA LIKVIDACI ELEKTROZAŘÍZENÍ – ELEKTROWIN, a.s.

Vzhledem k tomu, že obec získává od těchto firem finanční příspěvek za třídění výše uvedeného odpadu, žádáme občany, aby nevhazovali elektroodpad do kontejnerů na sběrném dvoře, ale po dohodě s obecním úřadem na vyhrazené místo, případně vyčkali na jednorázový svoz.

Pokud bude docházet ze strany všech občanů k řádnému třídění jak elektroodpadu, tak i všech druhotných surovin, dojde ke zlepšení výsledku odpadového hospodářství obce.

Dostalová Alena

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA ZLÍNSKÉHO KRAJE

KONANÉ DNE 17. 10. 2008 – 18. 10. 2008

Z celkového počtu 658 zapsaných voličů ve volebním okrsku č. 80 Nezdenice přišlo k volbám celkem 374 voličů (tj. 57 %). Počet platných hlasů ve volebním okrsku celkem 367.

Výsledky:

1. místo	122 hlasů	Česká strana sociálně demokratická
2. místo	88 hlasů	Občanská demokratická strana
3. místo	56 hlasů	Komunistická strana Čech a Moravy
4. místo	36 hlasů	Starostové a nezávislí pro Zlínský kraj
5. místo	26 hlasů	Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová
6. místo	18 hlasů	Koalice neustraníků
7. místo	7 hlasů	Moravané
8. místo	6 hlasů	Dělnická strana – za zrušení poplatků ve zdravotnictví
9. místo	4 hlasů	Volte Pravý Blok – stranu za snadnou a rychlou odvolatelnost...
10. místo	3 hlasů	Strana zelených
11. místo	1 hlas	SDŽ – Strana důstojného života
12. místo	0 hlasů	Strana zdravého rozumu
13. místo	0 hlasů	Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa

Okrsková volební komise děkuje všem voličům za účast

Sobota 23. srpna 2008 – 14.00 hodin

- Slavnostní otevření nové tělocvičny v Nezdenicích

Přítomni: občané Nezdenic, hosté, dechovka, občerstvení a samozřejmě slavnostní nálada.

Termín, na který jsme čekali dlouhé čtyři roky. Jen těžce se dá v krátkosti vystihnout a objektivně posoudit všechno, co předcházelo tomuto slavnostnímu okamžiku.

Myšlenka něco udělat s dosluhující tělocvičnou nebyla vůbec nová. V dnešní době jsou požadavky občanů o zdravý pohyb již běžnou záležitostí. Zájemce o rozumné využití svého volného času je dnes ochoten za tyto služby zaplatit. Je ale samozřejmostí, že také požaduje patřičně kvalitní podmínky, aby se své oblíbené činnosti mohl podle svých možností věnovat. Naše stará tělocvična již nebyla schopna ani zdaleka tyto požadavky zabezpečit.

Proto jsme již v roce 2003 začali s projednáváním, přípravnými pracemi a návrhy jak tuto situaci řešit. V roce 2004 vypracoval ing. arch. Frydrych zadání stavby, které bylo základem pozdějšího úspěšného projektu nové tělocvičny.

Umístění objektu bylo zvoleno tak, aby stavba respektovala stávající urbanistické řešení území v centru obce. Byl navržen bohatě prosklený objekt se sportovní plochou, saunou, fitcentrem a příslušným provozním a sociálním zařízením. Při vlastní výstavbě jsme vyšli vstříc zájemcům a instalovali jsme do prostoru tělocvičny ještě horolezeckou stěnu. Venkovní prostory jsou řešeny tak, aby parkoviště, terénní úpravy a výsadba navazovali na dosavadní výstavbu, popřípadě budoucí investiční činnost v této části obce.

Bylo také nutné vyřešit převody majetku mezi obcí a Zlínským krajem a také mezi obcí a Sokolem – bývalým majitelem tělocvičny. Následovaly geologické a geodetické práce, projektová příprava pro územní a stavební povolení, kterou zajišťovala projekční kancelář Surovec-Sekanina z Uherského Brodu a výběrové řízení.

20. července 2006 jsme předali staveniště a zahájili s firmou 3V&H, s.r.o. z Uherského Brodu demoliční práce. V tomto roce jsme postavili hrubou stavbu, kterou se nám sice nepodařilo dát do konce roku pod střechu, ale příznivé klimatické podmínky umožnili v pracích pokračovat i v I. pol. 2007 až do vyčerpání finančních prostředků.

Za pomoci úvěru a dotací od Zlínského kraje jsme celou akci v červenci 2008 dokončili a 12. srpna 2008 byla nová tělocvična úspěšně zkolaudovaná.

Jenom díky pochopení většiny občanů se mohla tato odvážná akce uskutečnit. Bedlivě byla sledovaná také zástupci Zlínského kraje – několikrát nás navštívil hejtman Libor Lukáš i jeho statutární náměstek Vojtěch Jurčík. Naším příznivcem byl i náměstek hejtmana Josef Slovák.

Se zajištěním financování výstavby nám pomohli a snažili se také poslanci Zdeněk Škromach, Bohuslav Sobotka, Josef Smýkal, Michaela Šojdřová, Antonín Sedá, Ludvík Hovorka, ale také Jaroslav Plachý, Miroslav Koníček a Miloš Melčák. Bohužel politická situace nám nebyla příznivá a tak většina upřímně myšlené snahy o pomoc při zajišťování finančních zdrojů byla marná.

Důležitou a občany pozorně sledovanou záležitostí bylo samozřejmě financování celé stavby. Na výstavbu se podařilo zajistit finance z dotací Ministerstva financí ČR a Zlínského kraje v celkové výši 10.535.000,00 Kč. Získali jsme také ze Zlínského kraje návratnou bezúročnou finanční výpomoc 611.000,00 Kč, kterou budeme postupně splácet z rozpočtu obce.

Řádné a bezproblémové finanční zajištění dokončení stav-

by jsme na základě rozhodnutí Zastupitelstva obce vyřešili uzavřením úvěrové smlouvy s Českou spořitelnou, a. s. ve výši 8.000.000,00 Kč.

Do konce letošního roku poskytla obec ze svého rozpočtu na výstavbu tělocvičny 5.015.306,90 Kč. Výše a doba úvěru na patnáct let byla záměrně volena tak, aby neohrozila další plánovanou investiční činnost v následujících letech.

Do dnešního dne uběhlo od kolaudace pár měsíců a proto již můžeme částečně posoudit první zkušenosti z provozu tělocvičny. Jsme mile překvapeni zájmem občanů z Nezdenic, ale i širokého okolí, o využití tohoto moderního sportovního a relaxačního zařízení. Všichni návštěvníci vysoce hodnotí příjemné a funkční prostředí i kvalitu provedených prací, které kompletně zajišťovala firma 3V&H, s.r.o. Uherský Brod. Fasádní a sádkartonové práce pro ně zajišťovaly firmy Josefa Pospíchal a Romana Šimoníka z Nezdenic. Veškerý nábytek do šaten kanceláře vyrábí rovněž náš občan Radim Ševčík.

Zvláště potěšitelné je, že toto zařízení už mohou plně využívat děti ze Základní a Mateřské školy Nezdenice, ale i skutečnost, že kromě dospělých má zájem o využití tělocvičny také dospívající mládež. Jsme mile překvapeni, že např. cvičitelka aerobiku paní Irena Šašinková mívá návštěvnost okolo třiceti žen různého věku. S tím nepočítal ani ten největší optimista.

Také volba správkyně celého zařízení paní Jany Gabrhelové, která dobře spolupracuje s Jindrou Kolínkem, který má na starost saunu i s obecním úřadem se ukazuje jako šťastná.

Věřím, že tak jak jsme úspěšně zahájili celou činnost a provoz tělocvičny, že tak budeme pokračovat i nadále ku spokojenosti všech zájemců i Obce Nezdenice.

Nečekaná návštěva

Překvapivou, ale milou návštěvu, kterou jsme v Nezdenicích mohli přivítat 21. srpna 2008 byla i návštěva primátora hlavního města Prahy MUDr. Pavla Béma, který společně s hejtmánem Liborem Lukášem zavítal osobně také do naší obce. Kromě besedy v Domově pro seniory Nezdenice s jejími obyvateli a personálem navštívil také naši tělocvičnu. Jeho hodnocení právě dokončené stavby bylo velice kladné. Po pečlivé prohlídce celého díla, včetně horolezecké stěny, jsme závěrečné hodnocení provedli při krátkém posezení ve studené sauně. Na takové chvíle se jen těžce zapomíná.

Oprava chodníku podél silnice III/49511 a III/49512.

V letošním roce se podařilo navázat na úspěšně zahájenou akci z roku 2006, kdy se realizovala I. etapa výstavby nového chodníku od nádraží k hospodě „U javora“. Projekt, jehož rozpočtové náklady byly 1.536.128,00 Kč byl zahájen v I. pololetí roku 2006. V tomto roce se podařilo rekonstruovat chodník od Mitášového okolo pošty až po základní školu. Z důvodu nedostatku finančních prostředků však musely být veškeré práce přerušeny. Po jednoroční přestávce se podařilo uzavřít smlouvu o dotaci se Státním fondem dopravní infrastruktury z projektu, který řeší i pomoc osobám se sníženou schopností pohybu a orientace, ale i se Zlínským krajem a tak finance potřebné na dokončení celé akce z větší části zajistit. Osvědčení pracovníci od firmy 3V&H, s. r. o. realizovali tuto zakázku tj. chodník od nádraží k Berčíkovému a od Zábranských k hospodě v poměrně krátké době a ve velmi dobré kvalitě. Pro snížení nákladů však bylo nutné, aby obec zajistila odstranění staré dlažby a obrubníků. Tady pomohli občané okolních domů, ale hlavně naši hasiči, kteří v čele se svým starostou Jirkou Zetkou a velitelem Víťou Šimoníkem mají hlavní zásluhu na rychlém provedení této zakázky. Jednu dobu bylo na brigádě 19 chlapů, což je v dnešní době jev zcela ojedinělý. Přípravu podkladových vrstev, položení zahradních a silničních obrubníků, položení zámkové dlažby a potřebné terénní úpravy prováděla již odborná firma 3V&H, s. r. o. z Uherského Brodu. Většina stavebních prací byla prováděna za nepřetržitého provozu na přilehlé komunikaci, což velmi znepříjemňovalo a komplikovalo potřebnou činnost hlavně, když bylo potřeba využívat mechanizačních a dopravních prostředků. Přesto se podařilo předat a zkolaudovat toto dílo ve velmi dobré kvalitě.

Ocenění proto patří všem, kteří stavbu zajišťovali a kteří se o to zasloužili, tj. vedení firmy 3V&H, pracovníkům, kteří celou akci realizovali a hlavně stavbyvedoucímu panu Josefu Frajtovi. Je potěšitelné, že nezůstalo jenom u opravy tohoto chodníku, ale podařilo se zajistit prostředky také na drobné opravy místních komunikací a to hlavně v ulici Ke kyselce. Komunikace k Berčíkovci, kterou obec v letošním roce odkoupila od soukromého majitele a která byla častým terčem kritiky občanů doznala také alespoň částečné opravy.

Poděkování Zlínskému kraji

Také v letošním roce pokračovala úspěšná spolupráce obce se Zlínským krajem při zajišťování finančních prostředků na investiční akce realizované v roce 2008.

Uzavření smlouvy o poskytnutí podpory formou dotace a návratné finanční výpomoci na projekt „Rekonstrukce a výstavba tělocvičny – dokončení II.etapa“ jsme získali na novou fasádu dotaci 593.000,00 Kč a návratnou finanční výpomoc ve výši 355.000,00 Kč. Spolu s dotacemi z minulých let jsou to pro naši obec nemalé a velmi důležité finanční prostředky. Jejich získání svědčí o velmi dobré spolupráci obce se Zlínským krajem zastupovaným odborem řízení dotačních programů.

S druhou investiční akcí letošního roku „II. etapa Opravy chodníku podél silnice III/49511 a III/49512“ nám pomohl Zlínský kraj účelovou dotací ve výši 300.000,00 Kč.

Při celkové výši investice nebyla tato částka poskytnutá odborem dopravy a silničního hospodářství z finančního hlediska podstatná. V období velkých investic, které v letošním roce musela obec finančně zvládnout byla však velice důležitá a pomohla udržet obecní rozpočet na plánované a schválené úrovni.

Jan Jančařík

Kontrolní den - tělocvična

Oprava chodníku k nádraží

Slavnostní otevření nové tělocvičny

Dokončovací práce na fasádě

Poslední vnitřní úpravy

Porovnání hospodaření s odpady k 31. 10. 2008 daného roku

Příjmy v Kč	Rok			
	2005	2006	2007	2008
Poplatek od občanů	123.490,00	127.067,00	250.075,00	250.459,00
Poplatek za svoz odpadu z podnikatelské činnosti	36.820,00	36.336,00	28.400,00	25.468,00
Příjem za svoz plastů, papíru, skla, nápojových kartonů	24.861,00	29.478,00	29.881,00	39.765,00 + 3 Q.08 cca 10.000,00 předp.
Příjem za kov	19.975,00	25.119,00	18.390,00	6.150,00
Celkem	205.146,00	218.000,00	326.746,00	331.842,00

Výdaje v Kč	Rok			
	2005	2006	2007	2008
Svoz komunálního odpadu, vč. dopravy, nájmu apod.	279.786,00	288.951,00	388.062,00	403.781,00
Svoz druhotných surovin (sklo, papír, plast, nápojové kartony)	23.743,00	37.099,00	53.198,00	57.832,00
Nebezpečný odpad	16.173,00	10.940,00	11.391,00	13.090,00
Celkem	319.702,00	332.940,00	452.651,00	474.703,00

Rozdíl mezi příjmy a výdaji k 30. 11.	-114.556,00	-114.940,00	-125.905,00	-142.861,00
---------------------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------

Skutečné náklady za svoz komunálního odpadu v roce 2005 na osobu činily Kč 390,00, skutečné náklady v roce 2006 na osobu činily Kč 444,00 (tj. náklady, které lze použít pro výpočet místního poplatku za svoz odpadu) a předpokládané skutečné náklady v roce 2007 činily cca Kč 518,00 a celkové předpokládané náklady v roce 2008 činí cca Kč 591,00/osobu.

Současný poplatek za svoz komunálního odpadu činí od 1. 1. 2007 dle rozhodnutí zastupitelstva obce a dle obecně závazné vyhlášky obce Kč 350,00 na osobu, která je v obci přihlášená k trvalému pobytu. Předpokládaný rozdíl cca Kč 168,00 na osobu v roce 2007 doplácela obec ze svého rozpočtu. V roce 2008 zůstal poplatek ve stejné výši jako v roce 2007, tedy 350,00 Kč/osobu.

V roce 2008 obec doplácí cca 241,00 Kč /osobu/rok.

Předpokládané skutečné náklady na osobu činí Kč 591,00/osobu za rok.

Vzhledem k tomu, že obec má povinnost ze zákona provádět roční vyhodnocení hospodaření na úseku odpadů s tím, že výše místního poplatku za svoz odpadu od občanů se odvíjí od skutečných nákladů předchozího roku, musíme upozornit občany na stále se zvyšující náklady a tedy i možné pravidelné zvyšování tohoto místního poplatku v dalších letech. Dle současného platného zákona může obec poplatek zvýšit dle skutečných nákladů až na částku Kč 500,00 na osobu.

Porovnání vývoje cen za rok 2005, 2006, 2007 a 2008 za uložení odpadu na skládku účtované firmou Rumpold (ceny uvedeny včetně DPH):

Druh poplatku	2005	2006	2007	2008
Převzetí odpadu s následnou likvidací – vany	892,50 Kč/t	892,50 Kč/t	1.035,00 Kč/t	1.114,00Kč/t
Manipulace s popelnicemi	34,87 Kč/ks 110 l 39,59 Kč/ks 240 l	36,64 Kč/ks 110 l 41,55 Kč/ks 240 l	37,70 Kč/ks 110 l 42,80 Kč/ks 240 l	38,56 Kč/ks 110 l 43,89 Kč/ks 240 l
Uložení na skládku	571,20 Kč/t	571,20 Kč/t	595,00 Kč/t	595,00
Rekultivační rezerva	119,00 Kč/t	119,00 Kč/t	119,00 Kč/t	119,00
Poplatek za uložení ze zákona	300,00 Kč/t	300,00 Kč/t	400,00 Kč/t	400,00

Dalšími fakturovanými náklady jsou poplatky za dopravu van na skládku (fakturaci provádí ZPD Nezdenice) a náklady na svoz a dotřídění druhotných surovin a jejich další zpracování (fakturaci provádí Rumpold UHB) – za tříděný odpad obec získává čtvrtletně finanční příspěvek od firmy EKO-KOM, případně od ASEKOLU za elektronická zařízení.

Z toho vyplývá, že jedinou možností, jak v dalších letech zabránit zvyšování poplatku za svoz a likvidaci odpadu je jeho důsledné třídění, kompostování a využití odpadového dřeva na vytápění.

UPOZORNĚNÍ:

žádáme občany, aby dodržovali stanovenou otevírací dobu sběrného dvoru a nezanedbávali odpad před uzamčeným vstupem. Na obecním úřadu je možné v pracovní dny si vypůjčit klíče i mimo provozní dobu.

Provozní doba sběrného dvoru:

středa 14.00 h – 18.00 h

sobota 8.00 h – 18.00 h.

Špatná zpráva nakonec: dle jednání s firmou RUMPOLD Uherský Brod ze dne 4. 12. 2008 dojde od 1. 1. 2009 k navýšení veškerých cen svozu odpadu o cca 14 %.

Jančařík Jan

Změna obecně závazné vyhlášky

Obce Nezdenice č. 1/2006

Radou obce Nezdenice je předkládán do prosincového zasedání Zastupitelstva obce Nezdenice návrh na vydání usnesení, kterým se mění a doplňuje Obecně závazná vyhláška č. 1/2006 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ve znění:

Zastupitelstvo obce Nezdenice se na svém zasedání dne 12. prosince 2008 usneslo vydat na základě ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ustanovením § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku.

I.

1. Článek 5 zní:

Sazbu poplatku pro poplatníka tvoří:

- částka 100,- Kč za osobu a kalendářní rok
- částka 300,- Kč za osobu a kalendářní rok stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu rozúčtovaných dle čl. 6

Celková sazba poplatku dle čl. 2 odst. 1a) a 1b) činí 400,- Kč.

2. Článek 6 zní:

Rozúčtování skutečných nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za r. 2008:

náklady: 378.985,- Kč

počet poplatníků: 638

skutečný náklad na 1 osobu: 591,- Kč

Do počtu poplatníků není započten domov pro seniory, který má vlastní odpadové hospodářství, vč. vlastních úhrad. Rozdíl mezi skutečnou výší nákladů na 1 poplatníka a výší stanoveného poplatku na 1 poplatníka bude hrazen z rozpočtu obce.

II.

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2009.

CZECH POINT je i v Nezdenicích

(CZECH POINT je Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál.) Od měsíce října 2008 bylo pracoviště CZECH POINTU zřízeno na Obecním úřadě v Nezdenicích. V rámci pracovní doby úřadu mohou občané obdržet následující ověřené výstupy:

- ověřený výstup z katastru nemovitostí
 - výpis z rejstříku trestů
 - výpis z živnostenského rejstříku
 - výpis z obchodního rejstříku
 - výpis z registru řidičů (bodové ohodnocení)
- v přípravě od 1. 1. 2009

Za uvedené výstupy vybírá obecní úřad následující správní poplatky: obchodní rejstřík, živnostenský rejstřík a katastr nemovitostí – cena za první stranu 100,00 Kč + cena za každou další i započatou stránku 50,00 Kč.

Jaké doklady musí občan předložit?

U veřejných evidencí není ověřována totožnost žadatele. Žadatel je pouze povinen sdělit relevantní kritéria pro vyhledání svého požadavku, tj. u obchodního rejstříku - IČO subjektu, u živnostenského rejstříku - IČO podnikatele/fyzické osoby, u katastru nemovitostí – název katastrálního území a číslo listu vlastnictví nebo č. parcely, č.popsné / č.evidenční budovy.

Výpis z rejstříku trestů – neveřejná evidence (správní poplatek Kč 50,00):

pro vydání ověřeného výpisu z RT je třeba podepsat na obecním úřadě písemnou žádost a doložit totožnost žadatele, kterého se výpis týká. K prokázání totožnosti přineste s sebou občanský průkaz nebo cestovní pas. Výpis z RT je možné vydat i cizincům, kteří mají povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a bylo jim přiděleno rodné číslo. Pokud někdo žádá o výpis z RT v zastoupení, musí doložit i úředně ověřené pověření k tomuto úkonu (tj. plnou moc) a svoji totožnost (tiskopis plné moci je k dispozici na obecním úřadě).

VÝHODY: občané nemusí např. zajíždět na Katastrální úřad do Uherského Brodu, ani žádat o výpis z rejstříku trestů na matičních úřadech, ale mohou tyto doklady získat přímo v místě svého bydliště, tj. v Nezdenicích. Vyhotovené výstupy mají stejnou platnost jako výstupy získané přímo na výše uvedených úřadech.

Dostalová Alena

Pro upřesnění uvádíme SCHVÁLENÉ VÝŠE POPLATKŮ OD 1. 1. 2009 zastupitelstvem Obce Nezdenice, které budou v roce 2009 vybírány od občanů:

Splatnost poplatků je do 30. 6. 2009:

Poplatek za svoz komunálního odpadu za 1 trvale hlášenou osobu: Kč 400,00/osobu/rok (zvýšení od r. 2009 o 50,00 Kč/osobu)

Poplatek za svoz komunálního odpadu za rodinný dům sloužící k individuální

rekreaci (bez trvale hlášené osoby) Kč 350,00/rok

Poplatek za nájem popelnice obyčejné Kč 132,00/rok

Poplatek za nájem plastové popelnice 120 l Kč 132,00/rok

Poplatek za nájem plastové popelnice 240 l Kč 264,00/rok

Úhrada za kabelovou televizi (zvýšení od r. 2009 o 20,00 Kč/měsíc) Kč 960,00/rok

Poplatek za 1 psa Kč 60,00/rok

Poplatek za 2 a více psů Kč 90,00/rok

Občané mohou tyto úhrady provádět již od měsíce ledna 2009. Poplatky může občan uhradit v hotovosti do pokladny obce, ale i například převodem na účet obce č. 1541535379/0800, ale s příslušným variabilním symbolem, který určí obecní úřad (bez příslušného variabilního symbolu by nemohla být platba identifikována).

Častá jablka sváru v sousedských vztazích – připomeneme jen některé z mnoha problémů

Zřizování kompostu u plotu

Lidé ve snaze maximálně využít plochu svého pozemku často zřizují komposty nikoli v hloubi svého pozemku, ale u sousedova plotu, případně odkládají nepotřebné haraburdí ke zdi sousedovy nemovitosti, která tvoří, řekněme, hraniční čáru pozemku. Jaký postup může dotyčný člověk v takovém případě zvolit, jestliže mu např. vlhne zeď domu?

Na prvním místě je vždy výzva sousedovi k nápravě nevyhovujícího stavu. Jsou-li sousedské vztahy dobré, doporučuji si to vyříkat otevřeně, jak se říká, u piva. Druhou instancí je obec a přestupková komise (tu máme z důvodu odbornosti v Bojkovicích), třetí instancí je soud.

Platí požadavek zákona, že nesmíme obtěžovat sousedy pachem, což u kompostu platí nejvíce, takže musíme být ohleduplní a kompost dobře spravovat v rámci agrotechnických požadavků.

Chov zvířat

Nejčastější problémy v souvislosti s chovem zvířat může být to, že uniknou z chovného prostoru. Za druhé to může být pach – pokud bude někdo mít na zahradě vepřín, asi to nebude ten nejvhodnější základ pro dobré sousedské vztahy. V zásadě zde platí zásada, že nesmím způsobit škodu na cizím majetku a na cizím zdraví a nesmíme umožnit zvířatům, aby unikla a způsobila případnou škodu (např. rozhrabávání zahrady sousedovi, znečištění majetku sousedů). To předpokládá povinnost oplocení nebo zajištění jiným způsobem – klece, kotce, výběhy. Neplatí tedy pravidlo pravé ruky (strany) při zhotovování plotu.

Vstup na cizí pozemek

Často se stává, že stavby, zejména ve starších zástavbách, jsou velmi blízko sebe. A že třeba omítku nelze udržovat a opravit jinak než postavením lešení na sousedově pozemku. Podobně opravu nebo nátěr plotu nelze zajistit jinak než vstupem na sousedův pozemek. Zákon v tomto případě přímo říká, že soused je povinen umožnit vstup jiného souseda na svůj pozemek, ale samozřejmě na nezbytně nutnou dobu a jenom za účelem opravy nebo údržby. Soused, který opravu provádí, musí být opatrný, protože je povinen nahradit sousedovi, na jehož pozemek se pohyboval, způsobenou škodu i v případě, že by ji nezavinil.

Stavba na cizím pozemku

Při dodatečném geometrickém zaměření pozemků novými a přesnějšími metodami můžeme zjistit, že naše stavba, respektive její část, stojí na sousedově pozemku. V takovém případě vždy záleží na tom, z jakého důvodu k uvedené situaci došlo. V případě, že důvodem je skutečně přesnější zaměření, nelze tu hledat zavinění a věc se musí řešit buď zřízením věcného břemene umístění části stavby na cizím pozemku, anebo se záležitost přejde mlčky a za deset let dojde k vydržení práva stavby. Soud nikdy nenařídí odstranění stavby jen z toho důvodu, že by se přesnějšími metodami nově zaměřil pozemek.

Jiná věc by byla, kdyby se zjistilo, že nebyla dodržena stavebnětechnická dokumentace. To znamená, že stavební firma, která nám stavěla dům, ho špatně zaměřila. Pak nastává otázka náhrady škody, protože existuje možnost požadavku souseda, abychom buď příslušnou část pozemku vykoupili, případně stavbu odstranili, pokud by šlo o markantní zásah do jeho vlastnických práv. My bychom následně žalovali o úhradu vzniklé škody stavební firmu, která se chyby dopustila.

Odpadní vody nesmí obtěžovat

Voda, která do domu přitekla, musí také někam odejít. Samozřejmě ideální je napojení na veřejnou kanalizaci. Stavebnětechnicky existují řešení, jako jsou žumpy, septiky a čističky odpadních vod, budované na základě povolení stavebního úřadu.

Zejména u starších staveb, kde jsou převážně žumpy, je třeba zajistit, aby sousedé nebyli obtěžováni nad míru přiměřenou poměrům pachu, nečistotami či výkaly. Takže v žádném případě nelze připustit, aby přetékající žumpa ohrožovala sousedy, nemluvě o poškozování životního prostředí.

Machala Josef

ROK 2008 V ZŠ A MŠ NEZDENICE

6. 5. „My jsme malé myšičky“ - besídka ke dni matek v MŠ

6. 6. „Cesta za rytíři“ - školní výlet s kooperativní výukou

11. 9. „Pohádek není nikdy dost“ - vystoupení Inky Horákové z Brna

26. 9. Instalace nových průlezek za finanční podpory nadace Děti-kultura-sport

Říjen - měsíc ekologických projektů ZŠ - Strom z PET lahví

„Padá listí, zlaté, rudé...“ - podzim v MŠ

Soutěž nás baví (recitační soutěž v Uh. Brodě 11. 11.)

SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ŠKOLY INFORMUJE

V roce 2008 jsme plánovali zimní odpoledne na místní sjezdovce. Počasí nám však nepřálo a sněhu jsme si neužili, proto se tato akce neuskutečnila. O to více jsme se zaměřili na přípravu Dne dětí, který se konal 14. června 2008. Akce to byla opravdu vydařená o čem svědčí i velmi vysoká návštěva jak dětí a rodičů z naší obce, tak i z blízkého okolí (zúčastnilo se jí cca 60 dětí). Sportovní odpoledne bylo zahájeno u místního koupaliště, kde už na děti čekala projížďka na koních z blízkého „Salaše“, dále pouštění motorové loďky pana Šašinky Jindřicha na koupališti, střelba do terčů a stezka odvahy. Nezapomenutelné okamžiky zažily děti i na paloučku ve skale, kde pro ně byla připravena kvalitní lanová dráha a řada soutěží pro větší i menší děti (navlékání korálků, zdravotvěda, soutěž na zdokonalení paměti, házení šipek atd.). Nechybělo předání diplomů a drobných odměn. Příjemně strávené odpoledne při sluníčku jsme zakončili u táboráku. Doufáme, že se všem dětem tato akce líbila. Poděkování patří všem rodičům, kteří pomáhali, ale především Pavlu Manovi, který celou akci zorganizoval, ale i Františku Vaculínovi ze Šumic-Nezdenic, který nám poskytl finanční dar k zakoupení odměn pro děti.

Finanční příspěvek a poskytnutí příslušného zázemí na koupališti nám poskytli i Obecní úřad Nezdenice. Mnohokrát všem děkujeme!

A tak jako každý rok jsme nemohli zapomenout na tradiční DRAKIÁDU na Štěpnici. Konala se 25. října 2008 a zúčastnilo se jí cca 45 dětí v doprovodu rodičů. Byli jsme všichni rádi, že i rodiče z Rudic na nás nezapomněli a přijeli si zasoutěžit o nejkrásnějšího draka. I když nám foukalo jen maličko, tak to nic neubralo na dobré náladě a o to více si děti zaspotovaly. Po náročném běhu děti neodmítly teplý čaj s malým občerstvením. Snad nám příští rok zafouká a všichni draci budou ve vzduchu.

A už je tady opět Mikuláš! Do kulturního zařízení se v neděli 7. prosince 2008 přišel podívat i ČERT s MIKULÁŠEM a všechny hodné děti odměnil. Připravena byla řada soutěží, volba nejlepší nezdenické „superstar“ a další zajímavé taneční i sportovní vyžití. Snad se tato akce dětem líbila.

Výbor sdružení rodičů tímto děkuje paní Vápeníkové Ladě za velmi dobrou dlouholetou spolupráci ve funkci pokladní. Tuto pomyslnou štafetu přebere od 1. 1. 2009 paní Pflégrová Dagmar.

A co popřát sdružení rodičů do dalšího roku? Ať nám toto úsilí vydrží, ať máme hodně dětí, které budou mít zájem se akcí zúčastnit a hodně „šikovných“ rodičů, kteří pomohou a vymyslí něco nového. Zároveň děkujeme všem novým sponzorům, kteří nám poskytnou jakýkoliv sponzorský dar pro děti.

Kociňáková Andrea

Posezení u táboráku - Den dětí

Lanová dráha - Den dětí

Drakiáda na Štěpnici

Děti na koních - Dětský den

Mikulášská besídka

Je tu konec roku 2008, a tak se za ním společně ohlédneme. Podíváme se, kolik kilometrů jsme nachodili, jak byly zajímavé, kde všude jsme byli, co všechno jsme viděli.

Jak jinak započít náš nynější rok než rokem minulým. Na tradičním Silvestrovském pochodu v posledním dni roku 2007 se nás sešlo úctyhodných 72. Zřejmě nikoho neodradilo, že zima tentokrát nebyla bílá, ale měla spíše charakter studenějšího podzimu. Na zastávce u hospody se nás po ránu vskutku choulilo mnoho, ale do autobusu jsme se naštěstí všichni naskládali. Vyrazili jsme tedy směr Luhačovice. V lázních jsme však dlouho nerelaxovali, ihned jsme se vydali směrem k Nezdenicím. Celou dobu nám pod nohama spíše šustilo listí, než křupal sníh, ale to jen proto, že ho napadlo velmi málo. U křížku nad Rudicemi nás přivítal už plápolající oheň; i naši turisté jdou s dobou a namísto pracného lámání dřeva přes koleno, rozdmýchávání kouřící, sotva hořící hromádky vlhkého dřeva si vzali na pomoc motorovou pilu a jiné výdobytky moderní civilizace. Posilnění opečenou klobásou a občerstvení šampaňským či jiným aperitivem, jsme vyrazili směrem k domovu. Čekala nás už jen poslední zastávka, která však není nijak mñ tradiční – dovedli byste si vůbec představit pochod bez rozmrzání v naší ZOO?

Bohužel ta trocha sněhu, kterou jsme měli na Silvestra, byla asi tím posledním, co jsme z minulé zimy viděli. S netrpělivostí jsme čekali, zda ještě něco napadne, ale místo toho přišla obleva i na horách. Tím pádem jsme museli přerušit dlouhou řadu našich společných výprav za sněhem; na běžky prostě nebylo kam jet. Avšak neklesli jsme na mysli a vynahradili jsme si to jinak. Ale o tom až později.

Ještě než Vám povím, kam se naši turisté podívali místo „běžec-kého zájezdu“, musím se s vámi podělit o zážitky z 8. května. Tak jako minulý rok jsme i letos vyráželi z naší rodné víscky. Tentokrát jsme se šli podívat na jeden velmi blízký hrad. Že nevíte, že tu máme někde blízko hrad? Pravda, je to už jen velká mohyla s pár roztroušenými kameny, ale i tak to určitě býval hrad, hrad Zubačov. Pro ty, kdož nevědí, kde nalézá se, zkusím poradit. Musíte se stejně jako naši turisté nejdříve vypravit směrem na Modrou vodu. Pak byste kousek pokračovali směrem k lomu Bučník a nakonec byste museli ve správný okamžik zabočit doprava do lesa. Jak byla zima nešťastná ve svém počasí, květen se naopak vyvedl, sluníčko nám svítilo celou dobu. Ze Zubačova jsme se zašli občerstvit do nedaleké Komně, kde jsme byli jedněmi z prvních na nově otevřeném posezení na „ranči“ na kopci. Nevím, jak se nám to vždy povede, ale i tentokrát si někteří z nás opekli klobásky. A nakonec, po všeobecném občerstvení, nám nezbyvalo nic jiného než se vrátit přes Modrou vodu zpátky domů.

Konečně přichází 28. květen a s ním i naše revanš za nezdařenou zimu. A nevydali jsme se nikam blízko. Naším cílem se stalo Slovinsko, jmenovitě Julské Alpy. Dvacet devět turistů se vydalo na dlouhou cestu několika auty, naštěstí jsme museli přejet jen Rakousko. Ubytování jsme byli kousek od Bohinjského jezera, do hor jsme tedy doopravdy neměli nijak daleko. Středa byla naším dnem příjezdu; navečer jsme zvládli už jen malou procházku kolem onoho jezera. Další den, po několika organizačních změnách, jsme si vybrali na rozchození tu nejnáročnější trasu (jak už to tak bývá). Na Koči pri Savici jsme si vytkli cíl, a to podívat se k Černému jezeru, kteréžto se nacházelo o 641 metrů výše. Sluníčko na nás mile svítilo, proto jsme se nekoupali jen v osvěžujících kapkách jednoho

drobného vodopádku, který na jednom místě přýštil ze skály, ale i ve vlastním potu. Za nějakou tu hodinku jsme se vydrápali nahoru a chvilku jsme užívali zaslouženého odpočinku. Bylo to možná i tou nevědomostí, neboť jsme zatím ještě netušili, jaká dlouhá cesta nazpět je před námi. Vyrazili jsme. Vylézali jsme na kopce, scházeli do údolí, přecházeli poslední zbytky sněhu. A nejen síly, ale i voda pomalu docházely. Naštěstí jsme nakonec všichni v pořádku svlažili naše rozpraskané rty a vyschlá hrdla. V pátek se naše síly veskrze obnovily, bylo rozhodnuto, že se podíváme na jižní stranu údolí, přesně naproti Černému jezeru. Tentokrát byl náš výlet zahájen pohodlnější cestou, do prvního výškového tábora ve výšce 1540 metrů nad mořem jsme se nechali vyvést lanovkou. Jižní strana údolí, která ale ve skutečnosti byla severní stranou horského masivu, nás nejen překvapila výraznějším ochlazením, ale rovněž i velkými zbytky zimních sněhů. Tím se z odpočinkové túry stal dosti adrenalinový zážitek; nemyslete si, přecházet úbočí hory pokrytého víc než metrovou vrstvou sněhu není žádná legrace. Ale i toto dobrodružství jsme všichni přežili, někteří se nakonec i bavili, když si připomněli lyžování – sic bez lyží, ale i tak jim to šlo moc dobře. Po dvou náročných dnech byla sobota vyložene relaxační. Zajeli jsme se podívat do nedalekého Bledu na soutěsku Vintgar a všem se dozajista moc líbila. Pak jsme si ještě prošli i samotný Bled a zbytek soboty už byl na každém zvlášť. Nedělní návrat do našich milých Nezdenic snad už netřeba nijak podrobně popisovat.

Minulo jaro i léto a s blížícím se podzimem jsme se vypravili na další hory. Tentokrát však o něco blíže, konkrétněji k našim východním sousedům. Zvolili jsme nejvýhodnější cíp Spišské magury, Pie-niny. Ale stejně jako v zimním období, ani na podzim nám nebylo počasí nijak nakloněno. Dvacet sedm odvážných turistů se ocitlo pod zakaboněnou oblohou severního Slovenska. Jeskyně, oběd v kolibě, termální koupele – to byl program prvního dne, neboť nevlidné počasí to nedovolilo jinak. Naštěstí se alespoň v sobotu trochu umoudřilo, takže jsme se vydali na malou túru. Zavítali jsme do sousedního Polska, kde jsme zdolali vrchol či vrcholy (záleží jen na úhlu pohledu) Tři koruny. Pokochali jsme se úžasným pohledem na panorama, jež nám nachystala nefalšovaná slovenská mlha. Sejt zpátky dolů, to už bylo otázkou snad jen pouhou pouhé hodiny; ačkoli je pravdou, že zablácené svahy nám přichystaly několik nepříjemných chvil. Pak už nás čekala jen dobrá večere, posezení při kytarách a zpěvu, rozloučení a cesta domů.

Podzim a zima roku 2008 je pro turisty o něco chudší co do počtu akcí. Každé období s sebou přináší právě jednu. Podzim nám dal Kateřinskou zábavu, na které se sešlo více než devadesát hostů. Muzika hrála, víno teklo proudem, guláš byl jaksepatří. Všichni se dozajista skvěle bavili a mnozí z nich si odnesli i pěkný dárek z naší bohaté tomboly.

Pokud rádi chodíte po cestách i necestách, už se určitě ani vy nemůžete dočkat posledního dne roku 2008. Každoroční Silvestrovský pochod je mezi Vámi čím dál více oblíben. Svědčí o tom nejenom pravidelná velká účast, ale i to, že mezi sebou vídáme stále nové a nové tváře. A lhal bych Vám, kdybych tvrdil, že nás to netěší. Chtěl bych Vám tedy za všechny nezdenické turisty popřát krásný zbytek stávajícího roku a vše nejlepší do roku následujícího. Těšíme se, že všechny naše akce, kterých se zúčastníte, se Vám budou líbit a přinesou v příštím roce nádherné zážitky.

Nashledanou na Silvestra.

Michal Kamenský

8. Zuvačov - Komňa - Nezdenice pochod

Slovinsko

Slovinsko - JULSKÉ ALPY

Připadá mi to jako před sto lety, ale je to teprve čtvrt století, kdy jsem byl malým chlapcem. Ten malý chlapec musel občas vzít tašku a jít na nákup do Smíšeného zboží na opačném konci vesnice. Na papírku měl napsáno, co má přinést. A protože ještě neuměl číst, papírek pokaždé předložil paní prodavačce a ta mu vše potřebné naložila do košíku. Později se číst naučil, protože však nemohl něco najít a nevěděl, jak jinak by si řekl o pomoc, oslovil prodavačku stejně: „Můžete mi to přečíst?“ Paní prodavačka hned věděla: „Ty to umíš přečíst, ty nevíš, kde to je.“ Usmála se širokým úsměvem a už zahanbenému chlapci kladla do košíku: strouhanku, pytlík mouky, kvasnice. „Ostatní už zvládneš sám, nebo ne?“ Přikývl jsem stydlivě a přidal do košíku zbývající věci. Půlku chleba, šest rohlíků, máslo a mléko. Ouha, mléko. Jestli jsem něco k smrti nerad kupoval, pak to byla právě tato nenápadná bílá tekutina. Ne, proti mléku samotnému jsem neměl vůbec nic, z čeho jsem měl hrůzu, byly igelitové pytlíky, ve kterých se prodávalo, a které tak rády tekly. Nekonečně dlouho jsem stál nad bednou, kde byly uloženy, bral jsem jeden pytlík po druhém do rukou, všemožně jsem je obracel, ze všech stran je prohlížel a hledal, jestli někde skrytou prasklinkou neteče. Vybral jsem ten správný, odnesl ho k pokladně a zaplatil, uložil ho nahoru do tašky. Pak jsem šel, tak opatrně jsem vykračoval, jako bych nesl samá vejčka, ale za chvíli jsem viděl, že mi z tašky něco po kapičkách uniká, a bylo to bílé a bylo to mléko, na které jsem dával takový pozor. Z chleba byla žemlovka a z rohlíků jakbysmet a na silnici loužička a já jsem pospíchal zpátky do obchodu, zanechávaje za sebou mléčnou stopu, úzkou bílou čáru, z které si každý mohl přečíst, co se stalo. Srdce jsem měl až v krku a přece jsem šel, šel jsem za prodavačkou, provinile jsem sklonil hlavu a tiše vyslovil onu smrtící větu: „Mně teče

mléko.“ Prodavačka sáhla do tašky a mléko vyndala, pak ho kamsi odnesla a mě přinesla nový pytlík. A já jsem ho už vůbec nekontroloval, honem jsem ho strčil do tašky. Moc jsem se styděl za ten mokrý, mlékem nasáklý chleba, bál jsem se, aby mi ho třeba taky nechtěla vyměnit. Rychle jsem utíkal domů. Už jsem nemyslel, co je s mlékem, jestli teče nebo ne, prostě jsem už chtěl být doma, abych podruhé a naposled vyslovil, při čem jsem pokaždé tolik trpěl: „Mě prasklo mléko.“

Na mléko se má chodit s plechovou konvičkou, tak jako jsem pro ně s maminkou chodili. Přes kopec na Záhoří, do statku k Ivánům, kde se procházejí pávi s krásnými barevnými ocasey a v chlévě mají živou krávu. Holýma rukama tahala ji paní Ivánová za cecičky a mléko crčelo, potůčkem zvonivě stříkalo do kbelíku. Kráva stála a bylo jí to jedno, ale po mně, po mně se ohlédla. Ano, měl jsem chuť natáhnout ruku, mít v ní trs trávy a tu trávu jí podat, čekat, jestli si vezme, bát se její velké hlavy, obrovských očí, rohů, co kdyby mě nabraly. Nikdy jsem to neudělal, vůbec jsem se nedokázal pohnout, prostě jsem stál a díval se a kbelík se plnil a plnila se konvička a já jsem ji nesl domů, na chvíli jsem si ji vždy půjčil od maminky. V druhé ruce jsem měl krásné paví pero třpytící se ve slunci, které tak krásně svítilo a hřálo. Šli jste přes pole a sadem a mléka v konvičce ubývalo, jak jsme se zastavovali a pili sladké doušky. Měl jsem potom pod nosem knír div ne jako dragoun a maminka se smála, až si z toho musela sednout do trávy. Smál jsem se spolu s ní, i ona měla pod nosem krásně bílé fousky. Tak jsme spolu seděli na stráni a přehlíželi kraj, který nikde nekončil, ani nezačínal, který byl zalitý sluncem a tam nahoře přecházel rovnou do nebe, na kterém se klidně popásaly naducané Stračeny a Bětky.

Michal Čagánek

Třicáté výročí založení Domova pro seniory v Nezdenicích

Náš domov pro seniory oslavil letos třicáté výročí svého založení. Své služby začal poskytovat v roce 1978 pro 28 klientů a zaměstnával 12 zaměstnanců. Dnes, po stavebních úpravách a dostavbě nových částí, v něm nachází svůj nový domov 165 uživatelů, o které se stará 55 zaměstnanců. Seniori jsou ubytováni v 69 jednolůžkových a ve 48 dvoulůžkových, moderně zařízených pokojích. Pro seniory jsou personálem vytvářeny příznivé podmínky pro jejich další život. Protože do domova přicházejí hlavně lidé ve vysokém věku, které trápí různé nemoci, je téměř polovina uživatelů imobilních. Tato skutečnost ovlivňuje jejich možnosti aktivně se zapojovat do společenského života v domově. A právě proto je personál veden k tomu, aby všem uživatelům vytvářel takové podmínky, aby se zde cítili jako doma a nacházeli zde takovou starostlivost, kterou jim jejich nejbližší již poskytnout nemohli. Nahrává tomu i klidné a pěkné prostředí nových budov a areálu parku. Nedůležitější zásadou, kterou se personál ve své práci řídí je vřelost a úcta k seniorům.

V domově se pravidelně – třikrát týdně – pod vedením paní Olgy Kovačkové scházejí uživatelé ke cvičení, které napomáhá udržovat jejich zdravotní stav, ale i dobrou náladu všech zúčastněných. Taktéž je pravidlem, že se konají různé společenské akce, jako jsou například fašanková zábava s průvodem masek, stavení a kácení máje, netradiční nezdenické vinobraní, Kateřinská zábava, mikulášská nadílka, opékání špekáčků apod. V domově již několik let působí divadelní soubor, který pod vedením „principála“ Jana Marečka každý rok připraví novou premiéru. S nacvičeným divadélkem pak soubor vystupuje po okolních obcích a zařízeních sociálních služeb. Velmi milým vystoupením souboru byla účast na 15. ročníku Nezdenické skaly. V posledních letech mužská část souboru pravidelně dělá „Tříkrálové koledování“ a svým vystoupením všechny potěší.

Oslavy třicátého výročí založení byly příležitostí pro vystoupení různých uměleckých souborů. Uživatelům domova přišel zahrát, zatančit a zazpívat folklorní soubor Světlovánek z Boj-

kovic, dechová hudba Komňané, cimbálová muzika Korečnicka a především stálý návštěvník domova Karel Surý z Rudic. Domov při této příležitosti navštívili i primátor hlavního města Prahy MUDr. Pavel Bém, náměstek hejtmana Zlínského kraje Libor Lukáš, poslanec Parlamentu ČR Ing. Antonín Sedá a starostové okolních obcí.

Jsm rádi, že je náš domov pěkně upravený, s prostornými chodbami a místnostmi, upraveným parkem, ve kterém se mohou všichni uživatelé v každé roční době procházet. Všem stávajícím i novým uživatelům můžeme slíbit, že v domově mohou svůj život dožít důstojně v kruhu lidí, kteří dovedou podat pomocnou ruku.

Nejstarší uživatelkou je paní Anna Leciánová, která 17. 12. 2008 oslaví své 95. narozeniny.

Jaroslav Kopper

Hejtmán Zlínského kraje navštívil DpS

Třináctý rok nezdenického fotbalu.

Tak jako každým rokem na konci tak i letos chci zhodnotit výsledky, které se nám podařily nebo nepodařily v letošním roce na hřišti i mimo něj.

Musím připomenout, že na konci loňského roku jsme byli v tabulce suverénně na prvním místě s náskokem 8 bodů na druhý Břestek.

V lednu jsme zahájili zimní přípravu v šumické hale a ke konci ledna jsme začali hrát zimní turnaj v Uherském Brodě na umělé trávě.

V březnu jsme vyjeli na soustředění do Horní Lidče, kterého se zúčastnila většina mužstva. Ve zdejším krásném areálu, který je vybaven umělými povrchy a relaxačním centrem, jsme tři dny nabíraly fyziku na jarní boje o titul. Ke konci nám sice nepřálo počasí, ale jinak soustředění splnilo očekávání. Soustředění jsme ukončili posledním zápasem zimního turnaje proti Bojkovicím. Utkání bylo sice hodně vyhecované, ale únava po naběhaných kilometrech byla větší, prohráli jsme 4:1.

Pro jarní kola zůstal kádr ve stejném složení jako na podzim jen na hostování přichází J. Pačinek a M. Škrabola z Újezdce u Luhačovic. Poslední přípravný zápas jsme sehráli v Těmicích proti Bzenci B kde jsme prohráli 2:1.

Poslední výsledky se nám moc nevyvedly, proto jsme se těšili na první jarní kolo do Mistrč, kde jsme přesvědčivě vyhráli 5:0. Další zápas jsme sehráli na domácím hřišti s mužstvem z Vlčnova 2:0. Takže dobrý start za titulem. Drobné zaváhání přišlo ve Starém Městě, kde jsme remizovali 0:0. Pak přichází další výhra nad Ostrožskou Novou Vsí B 3:2. První porážku jsme zakusili v Horním Němčí kde jsme prohráli 2:0. Chuť jsme si spravili v derby proti Havřicím 5:0. Bohužel přichází i první domácí prohra s Březovou 1:2. Nemrzela ani tak prohra, ale výkon rozhodčího a zlomená ruka kapitána L. Kolínka, což ho vyřadilo ze zápasů do konce sezóny a všem bylo jasné, že nám bude chybět. Obava se potvrdila hned v dalším zápase v Topolné. Vyhráli jsme 2:1, ale jak se říká s odřenýma ušima.

Další zápas proti Břestku měl být vrcholem sezóny, protože on jediný nám mohl vzít titul. V průtrži mračen, která se přehlnala nad Břestkem jsme prohráli 1:0. Postup jsme sice měli zajištěný, ale bylo jasné, že pokud chceme soutěž vyhrát tak nesmíme prohrát ani zápas. Hned v dalším zápase jen remizujeme doma s Bystřicí pod Lopeníkem 1:1. Velké obavy byly ze zápasu v Buchlovicích, ale zodpovědná hra celého mužstva přinesla výhru 2:0. V dalším domácím zápase opět prohráváme s Huštěnovicemi 1:3. Naštěstí v předchozím kole doposud neporažený Břestek prohrál a mi si tak udrželi náskok o jeden bod. Věděli jsme, že vše je v našich rukou.

Za krásného letního počasí jsme nastoupili k poslednímu zápasu sezóny proti Nivnici na jejich hřišti. Nervózní byli jak hráči tak i fanoušci, kteří nás v hojném počtu tak jako celou sezónu svým povzbuzováním hnali za vítězstvím. Vítězíme 3:0 a můžeme

se rozjet kolotoč oslav. Šampaňské teklo proudem a vítězné doutníky obzvláště chutnaly. Spanilá jízda „bílého baletu“ začala již v Nivnici a končila v Bojkovicích. Samozřejmě ani Záhorovice nebyli vynechány.

Se ziskem 60 bodů postupujeme do Okresního přeboru. D. Skočovský se stává s 35 brankami kanonýrem celého okresu a T. Malaska nejlepším brankářem. Podařilo se mu vychytat 13 čistých kont.

Oslavy byly jak se patří velké, ale zároveň začínají první starosti s novou sezónou. R. Stružka končí kariéru, R. Michalčíkovi, D. Sko-

čovskému, M. Škrabolovi a J. Pačinkovi končí hostování a proto je potřeba začít shánět posily.

Z Uh. Brodu přichází na hostování R. Masařík a P. Kalina z Bojkovic A. Mikulášek.

Před sezónou jsme odehráli tři přátelské zápasy. Nejprve proti Dolním Bojanovicím vyhráváme 2:1, pak to opět zkoušíme s Bojkovicemi, prohráváme 1:3. Poslední utkání v Pitíně končí 3:2 pro domácí. Je vidět, že potřebujeme posily, proto na hostování ze Šumic přichází M. Durda a P. Janíček. V průběhu sezóny ještě P. Kandrnál. S očekáváním co nás v Okresním přeboru čeká nastupujeme k prvnímu zápasu doma proti Tupesým, který končí naší výhrou 1:0. Bohužel v dalších zápasech se přesvědčujeme, že už to nebude od výhry k výhře, prohráváme v Bílovicích 2:0. Remizujeme 0:0 s Mařaticemi a 2:2 v Boršicích u Blatnice. Pak jsme se vytáhli na druhé Kostelany nad Moravou výhrou 3:0. V dalších kolech prohráváme s Polešovicemi 3:0, s Břestkem 4:3 a v Sušicích 4:1. V derby s Drslavicemi vyhráváme 4:1. Další zápas končí prohrou v Nedakonicích 2:0, následuje výhra nad Hradčovicemi 3:1 a další prohra v Traplicích 4:1. V posledním zápase podzimní části remizujeme s Jarošovem 1:1. V předehrávce jarního kola vyhráváme v Tupesých 1:0.

V konečné tabulce po půlce sezóny nám patří deváté místo se ziskem 18 bodů. Možná jsme čekali víc, ale soutěž je hodně vyrovnaná a v našich finančních podmínkách to bude těžké. Myslím, že jsme ostudu v Okresním přeboru neudělali (tak jak někteří prorokovali) a přispěli jsme ke zviditelnění Nezdenic na okresní mapě.

Čeká nás jarní část, o kterou se určitě porveme o střed tabulky. Doufáme, že se mužstvo přes zimu dostane opět do herní pohody, ke které nám snad pomůže nově otevřená hala. Zcela jistě se nám zlepšily podmínky pro přípravu.

Závěrem bych chtěl poděkovat hráčům a také našim fanouškům, kteří nás neopouští ani v době, kdy se tolik nedaří. Doufám, že s námi vydrží a na jaře si s námi zazpívají oblíbené

„kdo nás zastaví“.

Jiří Vaculín

Nezdenští fanoušci

A JAK TO VIDÍ ZAJINTERESOVANÍ ...

Lezecká stěna v tělocvičně

Jsme přesvědčeny, že většině občanům Nezdenic udělalo velkou radost, když se konečně uskutečnilo otevření NAŠÍ NOVÉ TĚLOCVIČNY. Tělovýchova v naší obci má dlouholetou tradici. Proto doufáme, že když se vytvořily výborné podmínky pro široké sportovní využití, oslovíme tímto nejen sportovce.

Z naší nabídky, která je dostupná i na internetu na stránkách obce <http://www.nezdenice.cz> si určitě každý vybere. Na své si přijdou příznivci kopané, volejbalu, nohejbalu, florbalu, tenisu, badmintonu, stolního tenisu, horolezecké stěny, basketbalu, aerobiku, posilovny a Vámi jistě oblíbené sauny.

Těší nás velká účast žen a dívek na aerobiku. Naší cvičitelkou je všem známá paní Irena Šašinková, která je velmi ráda, že se cvičení líbí a je o něj zájem. A když se práce daří nešetří pochvalou, úsměvem a elánem.

Odměnou jí je spokojenost a dobrý pocit cvičenek, že opět udělaly něco pro své zdraví. Dobře víme, že na tak malou obec, jako jsou Nezdenice je nová tělocvična velkým finančním závazkem i do budoucna a je jen na nás, abychom všichni naši tělocvičnu aktivně využívali, doporučovali známým i přátelům a hlavně se k ní a v ní chovali tak, aby nám co nejdéle vydržela v tak pěkném stavu, jako je nyní.

„Jak jednou sportovní aktivitu v naší tělocvičně zkusíte, vždy se k ní rádi vrátíte!“

Zařízení fitness

Jana Gabrhelová a Irena Šašinková

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, Okresní ředitelství Uherské Hradiště UPOZORŇUJE

POZOR NA PODVODNÍKY PŘI NABÍZENÍ ZBOŽÍ PODOMNÍM PRODEJEM, KONTROLORY ELEKTROMĚŘŮ, PLYNOMĚŘŮ, VNUCOVÁNÍ STOPROCENTNÍCH VÝHER !!!

V souvislosti s narůstajícím počtem případů okradení seniorů upozorňuje policie na nebezpečí ze strany těchto prodejců, kteří chodí dům od domu a nabízejí prodej věcí nebo jiné výhody, které jsou spojené se zaplacením určité výše poplatku. Takový prodej bývá často jen zástěrkou pro jejich nekalou činnost, a jakmile se jim podaří vetřít do domu, odcizují převážně peníze.

ŘÍDTE SE RADAMI POLICIE:

- nedůvěřujte neznámým lidem
- nepouštějte cizí osoby do domu nebo bytu
- jedněte s nimi pouze před dveřmi nebo přes okno
- nevěřte každému, kdo Vás za dveřmi žádá o možnost si zatelefonovat, použít WC, či o jinou pomoc
- zaměstnance různých firem, jako elektrikáře, plynáře, telefonní mechaniky apod. pouštějte pouze v případě, že jste si je sami objednali nebo tyto organizace Vám předem návštěvu oznámily. To se týká i zaměstnanců sociálního zabezpečení. Tito pracovníci se musí prokázat příslušným průkazem.

- Pokud k Vám cizí lidé přijedou vozidlem, pokuste se zapamatovat barvu a poznávací značku, popřípadě si ji zapište.
- Nabídku zboží od podomních prodejců, pokud o ni máte zájem, si prohlédněte pouze venku, neboť tyto osoby pokud je vpustíte do domu se dopouštějí krádeží.
- Nepřechovávejte doma větší finanční hotovost.
- Máte-li podezření, že se děje cosi podezřelého, zavolejte okamžitě na bezplatnou linku policie 158.

Předejdete tím zklamání, ztrátu peněz a spoustě dalších zbytečných problémů.

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA:

Policie ČR.....158

Záchránná služba 155

Hasiči.....150

Obnova operátu katastru nemovitostí

Celostátní úkol obnovy operátu katastru nemovitostí, který je dán vládou do roku 2015 se nevyhne ani katastru Nezdenic.

Co vlastně znamená obnova operátu (digitalizace) katastru nemovitostí? Obnova operátu je pouze počítačové zpracování, tzn., že původní honové vlastnické parcely zanikají a z těchto parcel vznikají parcely nové – parcely katastru nemovitostí o určité výměře. Nově vzniklé parcely mají určitou výměru i kulturu dle současných map katastru nemovitostí.

Všichni vlastníci parcel katastru nemovitostí, ať již domácí, či přespoleční se budou moci vyjádřit ke všem změnám obnovy operátu katastru nemovitostí na Obecním úřadě v Nezdenicích za účasti pracovníků Katastrálního pracoviště z Uherského Brodu, či přímo na Katastrálním pracovišti v Uherském Brodě.

Digitalizace, obnova je určitý zásah do vlastnických vztahů. Spoustě lidí vše nové vadí, zanikají původní parcely, mění se výměry, vznikají parcely nové. Ve skutečnosti se ale v terénu nic nikomu nebere. Na veškeré dotazy, otázky, připomínky je nutné reagovat než bude obnova operátu dána v platnost.

Karel Staněk

ROZLOUČENÍ S NEZDENSKOU SKALOU – PŘEHLÍDKOU DIVADELNÍCH AKTIVIT PRO DĚTI A VĚČNĚ MLADÉ

15 let v životě člověka neznamena tolik, pro život festivalu je to dost. Začalo to před prázdninami v roce 1993 na popud zlínského rodáka JAROSLAVA KOVANDY, tehdy působícího na ZUŠ v Uherském Brodě. Tento zapálený učitel literatury – dramatického

a výtvarného oboru, vystudovaný „umprumák“, předtím „kulisák“, poté úspěšný režisér divadla BROD, plodný malíř, sochař, básník i prozaik, šéfredaktor časopisu PSÍ VÍNO – zkrátka všumělec, je již nějaký rok na „zaslouženém odpočinku“, ale rozhodně neodpočívá – jede pořád na doraz – jak v psaní, tak v malování, či sochání, jen na to divadlo už jaksi nezbývá ... Své zamilované DIVADLO ZA VOZEM vedl přes 20 let a na SKALE s ním nechyběl krom posledního ročníku, kdy přenechal veslo mládí, ani jednou! Tedy právě ON přišel před patnácti lety na to, že romantické, mystické a příjemné prostředí březového paloučku bývalého lomu je pro divadlo přímo stvořené. A bylo! Celých 15 let se zde v pravidelném čase sjížděli soubory i jednotlivci z okolních míst, ale i ze vzdálenějších koutů naší vlasti. S přibývajícím ročníky úměrně přibývalo jak účinkujících, tak diváků, kteří se na sebe těšili a užili si pak tu neopakovatelnou atmosféru. Pravda, někdy kvůli nepřízní počasí doslova obalení blátem, senem a březovým listím, ale vždy nadšení a opojení krásou divadla, radostí, hravostí, tvořivostí, nápaditostí ...

Sečteno a podtrženo, za 15 ročníků NEZDENSKÝCH SKAL (vše je doloženo ve dvou kronikách) jsem dospěla k těmto závěrům: odehrálo se zde 160 představení, která předvedlo 32 souborů a 13 jednotlivců všech věkových kategorií:

- MŠ – Nezdenice, Uherský Brod
- ZŠ – Nezdenice, Záhorovice, Šumice, Bánov, Strání, Šanov, Uherský Brod, Dolní Němčí, Prakšice, Komňa
- ZUŠ – Bojkovice
- ZUŠ – Uherský Brod, Zlín, Luhačovice, Otrokovice
- DDM – Uherský Brod, Luhačovice, Uherské Hradiště
- SOŠ – Bojkovice
- DPS – Domov pro seniory Nezdenice

DOSPĚLÉ SOUBORY

- divadlo POVIDLO Otrokovice, BEDRUŽKA Brno, divadlo BROD z Uherského Brodu předvedlo na 6. ročníku vystoupení ve večerních hodinách

JEDNOTLIVCI

- Libuška Čubíková – Čechová Suchá Loz, Lena Freyová Opava, Luboš Pavel Praha, Michal Čágánek Nezdenice, Jaroslav Kovanda Zlín, paní učitelka z MŠ z přehlídek MINIMATERINKA.

HOSTÉ

- Marian Hatala Bratislava.

Tuhle dlouhou řádku účinkujících zhlédlo cca 4.000 diváků. SKALA se rok od roku vyvíjela, rostla, zlepšovala svou úroveň, i když nutno poznamenat, že ne všechna představení byla zdařilá, ale to už bývá na všech festivalech a je to přirozené. Dostala se do povědomí blízkého i vzdálenějšího okolí.

Na začátku je myšlenka – nápad, pak musí přijít chuť, ochota, obětavost a vytrvalost těch, kteří pomůžou dobrý nápad či sen uskutečnit. A stojí to také nemalé finanční náklady! Nic by nebylo možné bez perfektní spolupráce organizačního týmu v čele s kulturní komisí, panem starostou Janem Jančaříkem, bývalým i nynějším místostarostou, paní účetní z obecního úřadu, bývalou vedoucí DDM z Uherského Brodu paní Jiřinou Kovářovou a spoustou dalších lidiček v tzv. záku-
lisí. Těm všem a také sponzorům patří můj velký DÍK!

Poslední 15. Nezdenská skala

Nic však nejde do nekonečna. S přibývajícím léty se přece jen dostaví jistá únava, vyčerpanost a obavy z udržení dobré úrovně, hodnoty a kvality takového „podniku“. Sponzoři začnou být méně ochotní a přející... tak co dál?? Stejně jako ve sportu i v kumštu platí ono okřídlené – v nejlepším je třeba přestat. Tak to je a život jde dál...

Každý je nahraditelný, ale SKALA tady bude pořád, i když my už tady nebudeme... a bude čekat na další nové nadšence zblázněné do DIVADLA, v němž se tak vzácně snoubí krása a moudro slova, ušlechtilost pohybu, tvořivost, nápaditost, kreativita, tolerance ... zkrátka KULTURNOST, která je nám v dnešním životě tolik, tolik třeba!

SKALA BYLA A JISTĚ NADÁLE BUDE JEDINEČNÁ A ORIGINÁLNÍ S NEVYČERPATELNÝMI MOŽNOSTMI

..... a kdyby to tak mělo být a já nesměla více, v srdci svém si odtud nesu tisíce chvil zářivých jako svíce... *Jana Cholastová.*

Vystoupení dětí z MŠ Nezdenice

Michal Čágánek

*V tu chvíli jsem věděl
že není nic nemožné
že stačí otevřít oči a srdce
že se stačí nadechnout vzduchu
proniknout do plic a opět
se vydechnout ven*

*Že stačí být se svým srdcem
naslouchat duši
plynout s tichem
děkovat za to nejkrásnější
a věřit, že stalo se*

JE CHOLESTEROL PŘÍTEL NEBO NEPŘÍTEL?

Vysoká hladina cholesterolu v krvi - strašák posledních desetiletí pro mnoho lidí. Je známo, že nejčastější příčinou smrti ve vyspělých zemích jsou nemoci srdce a cév. Podstatnou roli při těchto nemocích hraje cholesterol. Ale rozhodující není jen množství cholesterolu. Důležitou úlohu mají další individuální faktory a cholesterol je jen jedním z nich.

I když se cholesterol těší v posledních letech spíše špatné pověsti, je pravda, že má v lidském organismu nezastupitelnou funkci. Je to steroid nutný k výstavbě buněčných membrán a je také výchozí látkou pro tvorbu důležitých hormonů v těle, pro produkci žlučových kyselin i třeba pro syntézu vitamínu D. Tělo si vyrábí cholesterol z velké části samo, jen asi 15 % pochází z potravin – z masa, uzenin, vaječného žloutku, másla.

Je zřejmé, že každý člověk musí mít v krvi určitý obsah cholesterolu. Důležité je ale vědět, že není rozhodující hodnota celkového cholesterolu pro rizika nemocí srdce a cév. Cholesterol je totiž v krvi nerozpuštěný a pro jeho přenos je zapotřebí nosičů. To jsou takzvané lipoproteiny, které tedy přenášejí krví cholesterol do tkání. Těch je několik a neznámější a pro nás nejdůležitější jsou dva. První je nosič s nízkou hustotou, tzv. LDL. Ten přenáší cholesterol do cílových buněk. Když však je tkáň cholesterolem přesycena, ukládají tyto LDL nosiči svůj náklad cholesterolu především na vnitřní stěnu cév.

Proto se tomuto negativně působícímu cholesterolu říká taky „zlý“. Je tu však ještě druhý typ nosičů – s vysokou hustotou, tzv. HDL. Tyto lipoproteiny uvolňují z buněk a taky z cévních stěn přebytečný cholesterol a dopravují jej do jater a zde se odbourává. Proto taky název „hodný“ cholesterol. Procesu ukládání tuku ve stěnách cév se účastní tyto dvě skupiny zcela protichůdným způsobem. Při stanovení rizika sklerózy cév je tedy nejen potřeba vědět celkovou hladinu cholesterolu, ale i poměr LDL a HDL složek.

Může tedy dojít k tomu, že hodnota celkového cholesterolu je v normě, ale je zvýšená hladina LDL na úkor LDL cholesterolu. Tím roste i riziko cévních chorob. Při zvýšení hladiny celkového cholesterolu je zase důležité množství a poměr LDL a HDL. Riziko vzniku cévních a srdečních nemocí roste taky se zvýšenou hladinou dalších druhů tuků v krvi, především u nás běžně vyšetřovaných triglyceridů.

Ukládání tuků na stěnách tepen je přirozeným průvodním jevem stárnutí u člověka. Na stěnách tepen dochází k neustálému pohybu cholesterolu – LDL jej přináší a ukládají a HDL jej zase uvolňují a vylučují do jater. Po dvacátém roce života se cholesterol začíná usazovat ve vnitřních stěnách arterií jako drobné žlutavé proužky nebo ostrůvky, ale nevystupují na povrch. V dalších letech však pronikají hlouběji do tepenné stěny, nazýváme je plaky. Nabývají

na tloušťce a tvrdosti, vytvoří vředovité výrůstky a nakonec zužují vnitřní průměr tepen a tím zmenší průtok krve k cílovému orgánu. Pak se to projeví i klinickým nálezem. Jestliže se zmenší průměr tepny o 75 %, objeví se známky nedostatečného zásobení kyslíkem ve tkáni. Při postižení věnčitých tepen na srdci může být důsledkem záchvat anginy pectoris nebo srdeční infarkt. Postižení tepen je ale možné i v dalších lokalitách – v mozku, v končetinách, v oblasti aorty atd. Projevy pak závisí na rychlosti uzávěru tepny a na velikosti sklerotických plátů.

Riziko onemocnění arteriosklerózou není ale u všech lidí stejné. Každý má jiné dispozice k ukládání tuku do stěn cév. Zcela jistě závisí na genetické výbavě každého z nás.

V dnešní době je na trhu velké množství velmi kvalitních léků na snižování hladiny cholesterolu, včetně ovlivnění hladin LDL a HDL, ale stále je nejlepší prevence. A tou je vyvážená strava s omezením živočišných tuků.

Cholesterol je v dnešním světě pojem velmi známý až slavný. Ale není třeba z něj dělat strašáka. Je to pouze jeden z více rizikových faktorů civilizačních nemocí. A navíc rozumným přístupem k životosprávě se dá jeho případná škodlivost omezit. V Novém roce 2009 přeji všem spokojenost, pohodu doma a hlavně zdraví.

Beníček Martin

DÍVKY PIJÍ JAKO CHLAPCI, KOUŘÍ DOKONCE VÍC!

Pití alkoholu už není u mladých dívek ničím neobvyklým. Podle nové národní zprávy pro mezinárodní projekt ESPAD v něm české středoškolačky už dohánějí chlapce. Stejně to je i v kouření. Silných kuřáček je dokonce mezi šestnáctiletými víc než kuřáků. Teprve jedenáctiletou dívku našli pražští policisté ležet opilou vedle lavičky v parku. Když ji lékaři v nemocnici ošetřili, ukázalo se, že v krvi měla 1,44 promile alkoholu.

„Nadměrné pití alkoholu bylo doménou chlapců. V poslední době je stále běžnější i u dívek“, řekl Ladislav Csémy z Psychiatrického centra Praha. Spolupracoval při výzkumu ESPAD, kterého se zúčastnilo necelé čtyři tisíce českých středoškoláků a středoškolaček.

Za riziko Csémy považuje hlavně to, že čím dřív mladí lidé začnou s pitím alkoholu, tím je větší pravděpodobnost, že s ním budou mít v dospělosti velké problémy. „Dřív byli našimi klienty lidé přes padesát let, dnes je těch, kteří se zde léčí, kolem pětaticeti“, řekl primář oddělení léčby závislosti Všeobecné fakultní nemocnice v Praze Petr Popov.

V cigaretách dívky vítězí. Alkohol není jediným nešvarem, ve kterém dívky zdatně dohánějí chlapce. Stejně je to i s kouřením. Přes pětadvacet procent dotazovaných středoškoláků přiznalo, že kouří denně cigarety. Osm procent z nich je silným kuřákem. A právě v této „kategorii“ dívky chlapce předhony. Zatímco silných kuřáků je mezi hochy pod osm procent, mezi dívkami je náruživých kuřáček téměř 8,5 procenta.

„I tady se projevila snaha děvčat vyrovnat se chlapcům. Nebývalo běžné, aby si ženy na ulici zapálily cigaretu, dnes to je normální věc“, řekl Csémy. Za alarmující považují odborníci hlavně to, že si mladí lidé neuvědomují, jak nebezpečné kouření je.

„Alkohol a cigarety za riziko nepovažují. Víc si uvědomují nebezpečnost tvrdých drog“, dodal Csémy. To je hlavně tím, že se každý z nich už setkal s někým, kdo doplatil na svou závislost třeba na pervitinu. I to je důvod jedné z pozitivních zpráv průzkumu: u mladých Čechů klesá popularita tvrdých návykových drog. Naopak kouření marihuany je stále oblíbenější. V roce 1995 kouřilo konopí a hašiš 34 procent dotazovaných, loni jich bylo už pětadvacet procent. Klesá také věk dětí, které tyto drogy poprvé vyzkouší. Běžně s nimi mají zkušenost i třináctiletí.

Mladí a drogy:

- z nelegálních drog mají šestnáctiletí Češi nejčastěji zkušenost s marihuanou (45 %)
- s uklidňujícími léky (9 %)
- s halucinogenními houbami (7 %)
- s čicháním rozpouštědel (7 %)
- denně kouří cigarety 25 % šestnáctiletých
- s častým pitím alkoholu má zkušenost asi 24 % chlapců a 17 % dívek.

Převzato z článku P. Kubálkové (idnes).

120. výročí trati Uherský Brod – Trenčianska Teplá

Na snímku nejrychlejší parní lokomotiva Českých drah 498.106, kterou jsme mohli v Nezdenicích spatřit při historické jízdě 29. března 2003.

Brod a o pět let později vyjeli „železní oři“ i na další úsek spojnice Moravy a Slovenska Uherský Brod – Bojkovice – Bylnice – Trenčianska Teplá.

V důležitém železničním uzlu Trenčianska Teplá se tehdy přestupovalo do vlaků, které odtud vyjížděly ve směru na Žilinu a Košice a druhým směrem na Trenčín a Bratislavu. Vlárská trať je velmi známá a oblíbená mezi železničními cestovateli a nadšenci. Místní lidé si někdy ani neuvědomují v jaké krásné krajině žijí a jaká jedinečná trať jejich obci lemuje. Můj dobrý kamarád z Prahy kdysi prohodil: „Není jak vám na Slovácku, koupete se ve víně, koštujete slivovičku a klobásky vám rostou na zahradě na stromě.“ Určitě měl tento „dobrý chlapec“ pravdu, ale každý požitek nás stojí velké odříkání a dřinu a nic není zadarmo.

Zvláště krásná jsou místa stoupání trati z Bojkovic do Pitína a pak také průjezd Vlárským průsmykem na hranici se Slovenskem. Mnozí občané dodnes vzpomínají na jízdy historických vlaků, které na Slovácko a do Bílých Karpat zavítaly v sobotu 29. března 2003, kdy se slavilo 115. výročí trati Uherský Brod – Trenčianska Teplá, 120. výročí trati Staré Město – Uherský Brod a také 75. výročí tratě mezi Bylnicí a Horní Lidčí. Pozornému oku přítomných jistě neuniklo, že vlaky skládající se z historických vagonů táhly známé české lokomotivy zapůjčené z Národního technického muzea v Praze. Zelená lokomotiva 475.1142, přezdívaná „Šlechtična“, která byla krátce po svém vzniku několik měsíců provozována v Číně a modrá lokomotiva 498.106 přezdívaná „Albatros“, která drží český rychlostní rekord 162 km/hod. Ale musím tento údaj zpřesnit. Vlastně se jedná o rekord československý, protože stroj 498.106 vytvořil rekord na zkušebním okruhu ve Velimi u Kolína, „Albatros“ tehdy sloužil v lokomotivním depu Bratislava a jeho osádka tvořila strojní četa strojevodoucí Procházka a topič Houba.

Nyní vám připomenu několik údajů z běžného železničního provozu před čtyřiceti lety. Generace dnešních padesátníků a starších občanů si na tehdejší provoz určitě vzpomene se mnou, mladí lidé mohou srovnat se současným děním na trati. V roce 1968 zastavovalo v Nezdenicích ve směru na Uherský Brod celkem 12 osobních vlaků, dále pondělní spěšný vlak Bojkovice – Ostrava – Nový Bohumín, který sloužil především k přepravě našich dědů do průmyslových podniků, dolů a hutí na Oslavsku. Z dvanácti osobních vlaků bylo sedm motorových a pět osobních vlaků mělo v čele parní lokomotivu. Vozební rameno osobních vlaků s parním strojem bylo většinou Brno – Veselí nad Moravou – Trenčianska Teplá. Osobní vlaky byly složeny ze šesti vozů, v každém z nich bylo 72 míst k sezení. V osobním vlaku směrem na Brno, který v Nezdenicích zastavoval v 17:39 hod., byl řazen i poštovní vůz a lidé mohli přijít na nádraží a vhodit dopis do schránky na skříni vozu. Většinou měli jistotu, že psaní

bude již v 21:28 hod. v Brně. Přes Nezdenice dále projížděly tři rychlíky. Pravidelně v 9:50 hod. bylo slyšet houkání motorového rychlíku z Brna, který nezastavoval ani v Bojkovicích a jeho cílovou stanicí byla Nitra.

V 16:02 hod. projížděl Nezdenicemi parní rychlík Brno – Trenčianska Teplá, na kterém byl také řazen v úseku Brno – Újezdec i přímý vůz Praha – Luhačovice. Třetí rychlík s parním strojem projížděl naším nádražím v 0:19 hod. a v části vlaku byly řazeny přímé vozy Brno – Košice, v letním období i lůžkový vůz 1. třídy, v zimním období zase lůžkový vůz 2. třídy. Cena lůžkového lístku v 1. třídě byla 59,20 Kč (dvě lůžka v kupé), ve druhé třídě 45,70 Kč (dvě až tři lůžka v kupé).

Do Nezdenic bylo možno cestovat bez přestupování přímým motorovým vlakem Přerov – Bojkovice (přij. 15:50 hod.), v pátek v 17:28 hod. se vraceli domů spěšným vlakem dělníci z oblasti Ostravska. Za použití spěšného vlaku se tehdy platil příplatek 10 Kčs, za rychlík 16 Kčs. Jízdenka Nezdenice – Uherský Brod tehdy stála 1,20 Kčs, do Uherského Hradiště 3,60 Kčs.

V dnešní době, kdy má mobilní telefon každá druhá stařenka, určitě vzbudí úsměv tehdejší velká vymoženost. Občan mohl na poštách a na železničních stanicích podat soukromý telegram pro cestujícího v rychlíku. V adrese telegramu, mimo jména cestujícího, muselo být i číslo rychlíku a přesný název železniční stanice, kde vlak zastavuje a kam se má telegram doručit. Za vyhledání adresáta ve vlaku a za doručení telegramu musel příjematel zaplatit průvodčímu vlaku částku 1 Kčs.

Od 14. prosince 2008 vstoupí v platnost nový jízdní řád Českých drah. Do Nezdenic budou přijíždět většinou motorové osobní vlaky vedené v úseku Veselí nad Moravou – Bojkovice, případně Staré Město – Uherské Hradiště – Bojkovice. Dále budou zachovány spěšné vlaky Bylnice – Bojkovice – Brno. Ve směru od Brna spěšné vlaky přijedou do Nezdenic v 15:52, 18:07 a 22:02 hod. Velmi dobré spojení bude ve směru z Prahy, když denně pojede pět párů rychlíků Praha – Luhačovice (cestující budou mít přestup v Újezdcu na osobní vlak do Nezdenic (čekačí doba 17 – 31 minut)).

Na závěr mi dovoluje poděkovat všem železničářům, kteří v uplynulých letech zajišťovali provoz na trati Brno – Veselí nad Moravou – Trenčianska Teplá, i když často za nelehkých podmínek a nepřízní počasí. Bylo jich za tu dobu opravdu hodně. Výpravčí, osobní pokladní, tranzitěři, průvodčí, signalisté, přednostové a náčelníci stanice, strojevodoucí, topiči, dispečeri a dozorcí provozu, traťoví dělníci, vozíkáři, mistři trati a úpravčí, vozništní, staniční dělníci, návěštní dozorcí, hláskáři a hradlaři.

Milan Kubíček

Takový byl obraz naší železnice před čtyřiceti a více lety. Parní stroj 433.0 a za ním souprava dvounápravových osobních vozů s dřevěnými sedadly.

Dívčí fotbalový klub, nebo-li DFC Nezdenice

Říkáte si ženy a fotbal? Že to nejde dohromady? Opak je ale pravdou! Přesvědčí Vás o tom DFC Nezdenice, kde se pod tímto názvem skrývá plno talentovaných, ale i krásných fotbalistek. A jak to vlastně s tím ženským fotbalem v Nezdenicích začalo?

Stalo se tak před rokem a půl, kdy jsme se parta holek sešly a spíše pro zábavu si zahrály mezi sebou menší „fotbálek“, kterým jsme spestřily tehdy pořádaný turnaj Besedníků v Šumicích.

Po turnaji jsme si zahrály i proti holkám z okolních vesnic, které se k nám posléze přidaly.

K úplným začátkům patří hlavně trpělivost a obětavost trenéra Lumíra Petrky, který nás holky stmelil v herní kolektiv a měl s „náma babama“ obrovitánskou trpělivost. Nesmíme zapomenout na jeho asistenta Ivana Pavlise, který nás také mnohému z fotbalového umění naučil. Když trenéři viděli naše nadšení a obětavost pro fotbal nedalo jim to a chtěli, abychom mohly hrát nejvyšší ženskou fotbalovou ligu. Po několika schůzkách s trenéry ostatních mužstev a po úspěšném jednání na ČMFS tak mohla vzniknout nejvyšší dívčí fotbalová soutěž.

Před začátkem podzimní sezony jsme přibrali druhého velmi zkušeného asistenta Romana Horčicu. Pod vedením takto „silných“ chlapů se naše hra velmi zlepšila.

Podzimní sezona pro nás začala 1. mistrovským utkáním 27.8.2008 proti týmu Tichova. I když to byl silný protivník, byly jsme mu rovnocenným soupeřem. Naše výkony po celou podzimní sezonu šly nahoru, takže po podzimní části sezony se můžeme pochlubit 2. místem v tabulce, o které se dělíme s týmem Březnice. Za druhé místo v ligové tabulce vdčíme nejen svým trenérům a věrným fanouškům, ale také našemu „babskému“ kolektivu skvěle sehranému nejen na hřišti, ale i mimo něj.

Doufáme, že nadcházející sezona bude pro nás aspoň tak dobrá jako ta předchozí, ne-li ještě úspěšnější.

Iveta Synčáková

Naše děvčata

NEZDENSKÝ MLÝN

Po několikaleté nečinnosti a chátrání budovy nezdenského mlýna došlo v letošním roce k důležité a zásadní změně. Na základě rozhodnutí Exekutorského úřadu a Okresního soudu v Uherském Hradišti došlo k dražbě mlýna a příslušných nemovitostí. Po Haně Pančochové z Uherského Brodu mlýn získal nového majitele, který má s ním již mnohé podnikatelské záměry. U této příležitosti nebude jistě na škodu, alespoň v krátkosti si připomenout bohatou historii mlynařství v Nezdenicích.

První zmínka je již z roku 1767 kdy uherskobrodská vrchnost prodává nezdenský mlýn o dvou složeních a kašníku (zde se mlelo zrna na kaši) mlynáři Františku Drgovi za 280 zlatých rýnských a stanovuje jeho práva a povinnosti (opis kupní smlouvy je uložen na Obecním úřadě v Nezdenicích).

Do živnostenského rejstříku pro Obec Nezdenice z let 1896 – 1950 byla v roce 1899 zapsána Františku Prágrovi, nar. 1866 v Nivnici, tamtéž příslušnému, živnost mlynářská provozována v Nezdenicích na č.p. 3. Živnost ukončil v roce 1931. V tomto roce byl novým majitelem Aloisem Otevřelem, nar. 1881 v Bylanech u Kroměříže vybudován mlýn nový. Tento provozoval živnost mlynářskou v Nezdenicích od 1. 7. 1931 až do roku 1949, kdy mu byla živnost zrušena.

Čerpáno z Okresního archivu Uherské Hradiště

Nezdenský mlýn dnes

NAVŠTIVTE NAŠI TĚLOCVIČNU

objednávky na telefonu: 739 283 469

(objednávat můžete v době od 9.00 h – 19.00 h)

tělocvična nabízí:

- tenis (Kč 150,00/h)
- posilovna (Kč 50,00/vstup)
- stolní tenis (Kč 50,00/vstup)
- florbal
- sálová kopaná
- basketbal
- gymnastické vybavení
- volejbal
- badminton
- lezecká stěna (Kč 50,00/jednotlivce)
- cvičení žen (každé pondělí)
- sauna (každý pátek od 17.00 h – 21.00 h)

– Kč 50,00/vstup, děti do 6 let zdarma, děti od 6-10 let Kč 25,00/vstup (možnost pronájmu sauny i pro soukromé účely za poplatek)

Cena za skupinové sporty Kč 300,00
(tělocvična) – florbal, sálová kopaná, basketbal, volejbal ...

**MOŽNOST ZAKOUPENÍ PERMANENTKY
ZA Kč 400,00 (10 vstupů)**

(více na <http://www.nezdenice.cz>)

Ná toš už je to tu zas – žikávali starší lidé, aneb jak to chodívalo na Slovácku

Ná toš už je to tu zas – ten krásný zimní čas! Krátké dny a dlouhé večery, kdy aj přes starýma dekama zapchaté okna táhne do světnice, až to plíská firhánkama, a kdy sa mosí každé ráno ze stolů oškrabovat vosk ze svící, do kerých nezbedné děcka pichají prstiska, až pištíja bolestú. Chlapi nemají místo sekání dřeva, košťování zabíjaček, uzeného, klobásí a hlavně popíjání slivovice nic moc iného na práci, takže im to leze na ty jejich zamastěné mozky – a toš potom vymýšlají jednu hlúposť za druhú.

To sa vám zrovna letos zešlo to naše mužské plemeno v hospodě (kde inde!?) a že je třeba vymyslet, jak udělat děckám z dědiny takého Mikuláša, na kterého dlúho nezapomenú, aj s čertem, z kerého sa poserú! Všeci začali, jak ináč, než košťováním téj letošní halúzkovéj, aby sa im lepší přemýšlalo, a za chvílu sa im v lebeňách jiskřilo, jak kdysi na velikého října, nohy im zpučňaly, toš enom rozglábeně seděli opření lebeňama jeden o druhého a druhý o štvrtého – dělali, že schůzují, až sa z nich kúřilo...

To, že bude Mikuláša dělat Jura Papuča z horního konca, sa usnėli všeci hned, ale strýc Hužva sa přihlásili do diskuse s připomínkú, že by si měl letos aspoň vyměnit ponožky lebo ho děcka podle toho ozóna riglového poznají, enom co sa vyzuje! Čert, ten byl také jasný – toho mohl dělat jedině Pepin Skořápka, lebo toho sa lekají aj staré tetky a to nemosí byt ani namaškařený. Akorát prý nesmí moc pit, aby to nedopadlo jak vlóni, když zvalchovaný usnul v příkopě pod sochú sv. Floriánka a našli ho až ráno zděšené tetiny, jak šly do kostela na roráty. Jasně, že do kostela už nedošly, aj když pan farář dali místním rozhlasem vyhlásit, že přeca nebudú slúžit sami. Alebo předlóni, když ostál Pepin s rozsvíceným frňákem zašprajcovaný u Lokšových v předsíni za dveřama, vyšpónovaný jak pauz z žebříňáka, a když ho tam malý Francek Lokšúj našel, řvál, jak kdyby ho na vidle brali: „Mamó, tató, za dveřama je chciplý čert!“

Nó, toš s tým svatým aj rohatým už je to jasné, ale kdo bude ten chocholatý, teda anděl? „Á, na co anděla, šak sme ho nikdy neměli,“ ozvalo sa z rožka hospody. Byl to strýc Kacabaja, co sa akorát probrali: „Zrovna sa ně zdálo o mojej starěj Kači, pro tú by si ten anděl mohl přijít aj hned, eště bych mu dal půllitěrku na tú cestu nebeskú...“ „Ále ve vedlejší dědině ho mají! Anděla aj s křídlama z hodovéj husy,“ povídá Ignác Prcek. Zbytek celého večera už sa enom radilo, mudrovalo, nadávalo,...no vlastně schůzovalo, jak a kdo bude tým andělem nebeským, lebo děcka sice sú pazúři, ale enom strašit by sa přeca neměli, poznamenal pan řídící učitel Kladívko. V pozdních nočních hodinách sa konečně v hospodě zhaslo a po dědině bylo potom už enom slyšet štěkot psů a tetin, jak každá po svém „milúčko“ vítaly ty svoje přeschůzované hlavy rodiny.

Ráno začalo mezi ženskýmá veliké pozdvížení. Na hospodě byl totiž nalepený plagát a na něm stálo kostrbatýmá písmenkama: VYHLAŠUJE SA SÚTĚŽ O MISS ANDĚL NAŠÍ DĚDINY! Přihlášky přineste hospodskému Držgrešlovi do hospody vedle pípy! Može sa až od 18 rokú, výběr bude provádět odborná porota v nedělu večer, ilegální, totiž ideální míry sú: 90 až 120, 60, 90 až 121 cm!

Do druhého dňa na plagát kdosi připsál: Na co míry, šak anděl přeca nosí širokú košulu! Další deň byla na plagátě

odpověď: Mařeno, co ty sa do toho sereš, za to si diskvalifikovaná a počkaj až doma!

Celý deň bylo v dědině hlučno jak o púti. Mamy zakazovaly děvčicám podávat přihlášky, lebo ich ty staří ogřundě a prasáci, co by sa rádi zahráli na kance, nebudú kazit! Chlapiska zasěj popúzali děcka k sepsání petice: Pro anděla – za každú cenu! Farář sa snažili při omši svatěj promlúvat o čistotě a kráse ludových tradic, ale márně. Největší boj sa rozpútál v nedělu večer, kdy v hospodě slavnostně zasedla porota ve složení: pan řídící učitel Kladívko, pan starosta Škrpál, strýc Ignác Prcek, gazda Matěj Kopka a vyznamenaný voják Fridolín Šušně. Všeckým očiska svítily jak laterničky na Dušičky (pravda Šušňovi enom jedno, lebo o druhé ve válce přišel) a všeci nedočkavostí enom hýkali, aby vybrali toho nejlepšího anděla z dědiny! Na druhém konci hospody zasedla antiporota s předsedkyňú Mařkú Kovářovú. Tým také očiska aj celé huby svítily, ale spíš hromama aj bleskama, jak před aprílovú búrku, poposedaly, jak vyžraté kačeny před posvícenskú popravú, přichystané tvrdo a s celú svojú ženskostí za svoje práva bojovat. S velikým očekáváním byl konečně odpečetěný gumák, ze kerého po dlúhém třepání hospodský Držgrešla vylúdl enom jedínú přihlášku. „Třep eště!“ ozvalo sa z huby vyslúžilca Šušňa, „ale lesti je to gumák, cos v něm totkáj kydal hnůj, tak je možné, že si to nekeří andělé na poslední chvílu rozmysleli.“ No, kdyby sa hospodský utřepál, vypadl z gumáka už enom zaschlý kuřinec.

No nic, po odborných diskuzách na obúh stranách, po zdivočelých obhajobách pro a proti, po odvolání sa na kázání pana faráfa, aj na zákony EÚ, keré připomněl pan řídící Kladívko, ba dokonce aj po jednéj facce, ale to si Jura s Mařú Papučovi vyřizovali neco súkromého, došlo přeca enom k nádherné shodě. Porota aj antiporota ke spokojenosti všeckých přítomných, aj s panem farářem, schválili onu přihlášku!

Tak v podvečer svatého Mikuláša kráčali dědinú tři. Jura coby Mikuláš, Pepin jako čert a mohutná a trošku hlúpkavá Filoména, místní blázen, za anděla! Mikuláš byl důstojný, dokáď sa nevyzúl, čertisko byl k smíchu, lebo po prvních štamprlách ztrácal rovnováhu aj ocas! A toš jediný, kdo děsíl děcka, byla hlúpkavá, věčně usmíta Filoména, širší jak delší a eště s týma křídlama (všecky husí na ňu byly malé, toš přídělaly nové plachty na noše sena). Když ich roztáhla, byla jak největší rogálo, šak aby sa dostala do barákú, moseli ju dycky aspoň dvá pacholci protlačit futrama-nekteré ani nevydržaly, Filoména isto!

Ale nakonec byli všeci spokojení. Mamy, že sa ty děcka, pazúři, konečně nekoho opravdicky báli, že měli rešpekt a s hrúzú v očách a voňavú nadílku v gaťách slubovali mohutnému andělovi, jak už sa konečně polepšija aj ušiska si budú umývat, nebudú si nadávat, bit sa, rýpat sa v nosi, budú chodit do kostela a kdo ví, co eště...Mařka Papučova byla ráda, že sa jí Jura nespustí s andělem a Pepin byl rád, lebo věděl, že ho andělská Filoména určitě dovleče pod pažú dom, až ztratí aj rohy a rovnováhu dočista.

Tak myslím, že letos bude po dědině eště pěkně dlúho slyšet výhrůžka: „Esli nebudeš, ty pazúre jeden, poslúchat, odnese si řa anděl, uvidíš!“

Upravila Jana Cholastová

HRAD ZUVAČOV nebo nesprávně používaný název ZUBAČOV (hezká turistická vycházka)

Než začneme vyprávění o hradu Zuvačově, řekněme si něco o tom, jak vypadala naše země a náš kraj v čase, kdy vládl český král Přemysl Otakar I. (1197 – 1230). Vládou na Moravě pověřil svého bratra markraběte Vladislava Jindřicha. Pravděpodobně už za jejich panování byl vybudován hrad Zuvačov. Ještě se tak nejmenoval. Říkalo se mu prostě Hrádek. Pojmenování Zuvačov dostal daleko později.

Východní moravská hranice nebyla vůbec klidná. Přes Hrozenkovský a Vlárský průsmyk k nám co chvíli pronikaly tlupy a někdy celé armády různých nájezdníků. Krajina vypadala jinak než dnes, kdy je možné projít lesem téměř kdekoli. Neprostupné pralesy pokrývaly většinu území. V nich vlci a medvědi číhali na svou kořist. Přes pralesy vedly od vesnice k vesnici a od města k městu jen nemnohé kupecké stezky. A právě po těchto stezkách vnikli nájezdníci do země. Ať to byli obyčejní uherští zbojníci, nebo armády Avarů, Tatarů a později Turků. V kraji po nich zůstávala spoušť. Vypálené vesnice, povraždění lidé, zničená úroda. Král a ani markrabě moravský, který sídlil v Olomouci, neměli z takto devastované země žádný užitek. Případný užitek by spočíval ve vybírání daní a to hlavně naturálních. Ale jaké daně se daly vybírat z vypálených vesnic? Proto pověřovali přední velmože, aby stavěli v pásnu pohraničních hor hrady a k těmto hradům jim přidělovali rozsáhlá území. Tak vznikly hrady Brumov, Lukov i uchlo a snad i Světlov a řada dalších. Fungování těchto hradů by se dalo dobře přirovnat k dnešním vojenským základnám. Samotný hrad byl základnou, ze které byly vysílány ozbrojené hlídky do okolí a hlavně na strategicky důležitá místa, do průsmyků a na místa s dalekým výhledem. Když taková hlídka zahlédla nepřítele, zapálila signální oheň a dala tak zprávu na hrad. Odtud podle síly nepřítele byly vypraveny oddíly, které dokázaly buď nepřítele odrazit, a nebo aspoň zdržet, aby se obyvatelstvo mohlo ukrýt a hrad připravit na obranu.

Hlavní kupecká stezka z Uher na Moravu, do Uherského Brodu a dál do Hradiště vedla přes Hrozenkovský průsmyk. Přístup k Uherskému Brodu strážil hrad v Bánově. Ale odbočka na Bojkovice a na celé území povodí Olšavy bylo nechráněné. A právě pro ochranu tohoto území byl zbudován Zuvačov. Z hradu Brumova byl ovládán Vlárský průsmyk. Když však v r. 1261 Smil ze Stříleka, správce a snad i majitel Brumova, založil cisterciácký klášter ve Vizovicích, daroval mu kromě jiných majetků i ves Komňu, Vysokou Lhotu (dnešní St. Hrozenkov) a Šanov. Tehdy význam Zuvačova výrazně stoupl právě pro ochranu těchto majetků. Z Brumova je to daleko. Hrozenkovský průsmyk, přes který pronikali loupeživí nájezdníci, byl těmto vesnicím velice blízko. Na obranu darovaných majetků byl vhodný právě hrádek Zuvačov. Hrad to nebyl nijak veliký, zato stavěn byl důkladně, z kamene a obehnan byl hlubokým hradním příkopem. Opevněno bylo též předhradí. Pro celou tuto lokalitu se dodnes používá pomístní označení „Hrádek“.

V roce 1986 byl zde proveden archeologickým oddělením Oblastního muzea ve Zlíně pod vedením PhDr. Josefa Kohoutka, CSc. zjišťovací výzkum. Ten prokázal, že hrad nad Komňou stál již v polovině 13. století. Hrad se skládal z vlastního jádra opevněného celokamennou hradbou o tloušťce téměř 2 m, v jejímž západním okraji byla vetknuta okrouhlá věž o průměru asi 8 m. Severně od věže byl vstup do hradního jádra. Ve východní polovině jádra byl zřejmě situován hradní palác. Předhradí mělo lehčí opevnění. Přístupová cesta k hradu vedla od západu po přístupové šíji, procházela předhradím a do vlastního hradu vstupovala severně od okrouhlé věže, která tak tvořila přímou ochranu vstupu.

Nálezy získané při archeologickém výzkumu prokázaly, že hrad od svého vystavení kolem poloviny 13. století existoval po dobu půl druhého století. Někdy na počátku 15. století náhle zanikl. Výrazná požárová vrstva, zachycená při archeologickém výzkumu, svědčí o násilném zániku hradu. Jeho zánik lze s největší pravděpodobností spojit s tažením husitských sirotčích vojsk v r. 1431 do Uher. O urputnosti bojů, při kterých Zuvačov zanikl, svědčí množství nálezů, které jsou uloženy v místním muzeu v Komňi.

Okolnosti zániku hradu Zuvačova jsou beletristicky popsány v knížce Františka Omelky, Komňanský hrdina. Je to čtení pouťavé, ale bohužel, je to literární fikce. Přesto její přečtení vřele doporučuji.

Ještě pro ty, kteří nevědí, kde hrad Zuvačov stával: když pojedete z Komně na Rasovou, tak po pravé straně uvidíte výrazný kuželovitý kopec, který si o hrad úplně říká. Tak tam stával Zuvačov. V mapě je to kóta 521. Přístup k němu je buď přímo z Komně strmou cestou a nebo zezadu, odbočením ze zelené turistické značky, která vede od zámku Nový Světlov na Mikulčin vrch. Z hradu Zuvačov se do dnešní doby dochovaly pouze zbytky základů věže a reliéfní stopy.

Z Bojkovského zpravodaje – Petr Vašina

Turistický pochod na Zuvačov

PETARDY ANO, ALE S ROZUMEM !

Lidský život se v naší společnosti neustále pozvolna prodlužuje. S tím se zvyšuje i počet oslav narozenin, různých výročí a podobně. Při těchto oslavách se oslavencům plní jejich přání a dostávají dary a kytice krásných květů. Většina oslav bývá doprovázena i světelnými efekty – ohňostroji a petardami. Tímto efektem bývá význam oslav umocněn. Ne jinak je tomu i v naší obci. Vidíme a slyšíme, že se z různých míst v obci pálí tyto světelné a zvukové dary. Mnohdy, ale zapomínáme, že technika, která je používána, nemusí být v takovém bezpečném stavu jak si o ní myslíme. Že může dojít k selhání zařízení, které dává tyto efekty do činnosti a malér v podobě újm na zdraví nebo v podobě požáru je na světě.

Nesmíme také zapomenout, že v naší obci zůstala po hospodářích různá zařízení a menší stavby sloužící k uskladnění materiálů jak hořlavých, tak i nehořlavých. Vesměs jsou tato zařízení starší a je tady vyšší riziko snadnějšího zahoření a požáru. Píši o tom proto, že po loňském vítání Nového roku bylo u jednoho takového zařízení nalezeno několik nosičů petard v těsné blízkosti

asi dvaceti metrů od stodoly se senem. Ten kdo tyto petardy v této lokalitě vypálil zřejmě zapomněl, že by mohl dojít k mimořádné události v podobě požáru. Radost a veselí se mohlo změnit v pláč a smutek.

Přitom ze zákona vyplývá, že fyzická osoba je povinná počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru při používání a manipulaci hořlavých nebo požárně nebezpečných látek.

A to už se nechci rozepisovat o úrazech a újmě na zdraví, které se při této činnosti stávají. Zvláště smutné je to, že v mnoha případech bývají postiženy naše děti. Nechci ve svém příspěvku nikoho poučovat a kárat, jak se má kdo chovat, co by měl dělat, ale je mou povinností na tuto činnost upozornit.

Demokracie je sice „krásná“ věc, ale ani v demokracii si nikdo nemůže dělat co chce. Nějak se ze společnosti vytratila kontrola a úcta, žijeme v čím dál větším stresu a kvapu. Ze života se pomalu vytrácí láska, upřímnost a kamarádství.

Zapletal Jindřich

Při sepisování tohoto pojednání jsem použil zápisků z kroniky Záhorovic, publikace pana Jiřího Miličky „Záhorovský Selters“, zápisků hajného pana Františka Bosáka, pana Josefa Juračky, pana Zdeňka Valíčka a vyprávění mnoha pamětníků – paní Anežky Vozárikové, Anastázie Koželuhové, Oldřicha Krče, Josefa Prachaře, Oldřicha Mazáče a mnoha dalších. Jsou zde i výpisky z Moravských zemských desek a poznatky z různých archivů a soudních spisů. Mnohé písemnosti jsem prověřil osobně, avšak některé poznatky nejsou ověřeny natolik, abych je mohl uvádět jako stoprocentně pravdivé. Pokud někdo v budoucnu zjistí, že jsem se dopustil omylu, předem se omlouvám.

Již v dávné minulosti byly záhorovické kyselky známé v širokém okolí. O nejstarším prameni, dnes téměř zapomenutém, můžeme předpokládat, že byl známý již v dobách Římské říše. Nemůžeme to sice písemně doložit, ale vykopávky a nálezy nám takovou možnost přímo nabízejí. Pramen této léčivé vody ležel však zřejmě poněkud níže, než byly později založeny dříve proslavené záhorovické lázně. Pan Josef Juračka, nadšený amatérský archeolog a historik z Bojkovic, se kterým jsem se setkával na jeho pracovišti v bývalé Zevetě tvrdil, že zřídlo bylo až pod kamenným skladem, kde bývala také odpočinková stanice na Poolšavské obchodní stezce, která spojovala křižovatku Jantarové stezky v dnešním Starém Městě s římskou osadou Laugaricio v místě dnešního slovenského Trenčína.

Při vykopávkových sondách zde našel římské mince s reliéfem císaře Trajána a různé střepy římského původu. Také na kopci Valy byly tyto stříbrné a bronzové mince nalezeny. Zde byla podle některých historiků římská dřevěná pevnůstka, na ochranu takzvané Poolšavské stezky. Alespoň vykopávky, které zde v minulosti provádělo Moravské zemské muzeum, pan Alois Jašek, Josef Juračka i mnozí další soukromí archeologové, o kterých vím, tomu nasvědčují.

Při stavbě Vlárské dráhy bylo také v trati Podkyselí, nalezeno několik římských mincí, podkov a střepů, které jsou uloženy v muzeích ve Vídni a v Brně. V té době se však předpokládalo, že Římská říše měla hranice na Dunaji a nálezy byly považovány za náhodně ztracené věci obchodníků. Teprve nedávno vykopávky potvrdily římskou provincii u Olomouce a také mnohé vojenské a obchodní stanice po celé Moravě. V Záhorovicích se vypráví pověst, kterou nám jako dětem vyprávěla paní Anežka Vozáriková, že u záhorovické kyselky si léčili rány z bojů římsí vojska, již v dobách Ježíše Krista. Jistě je to jen pověst, ale snad na ní něco pravdy bude. Kdo ví?

První písemnou zmínku o prameni léčivé vody v Záhorovicích máme z roku 1408, kdy Eliška ze Světlova dala ves Záhorovice i s pramenem léčivé vody do zástavy Petru Němečkovi z Černého Lesa. Utrpěla tak jistou ztrátu, protože jakýsi jistý peníz jí šel i z tohoto pramene. V té době však bylo v Záhorovicích kyselek více. Byly to však jen studánky, kterým se lidé vyhýbali. Mnohé z nich zapáchaly po sirovodíku a jak víme, síra byla vždy spojována s peklem. Lidé těmto studánkám říkali „čertovy“ a vodu z nich pil jen dobytek. Nejvíce z těchto studánek bylo v trati Kyselá. Další byly v Podkyselí. V trati Štíbračka byly studánky dvě a nejsilnější byl pramen při cestě do Lánů ke Světlovu. Poměrně velký pramen vyvěral i v Prných Žlábku a byl používán při zácpě a nadýmání. Mimo to na dolním konci byla zřídla v dnešní Bánovské uličce a na Křibě. Všechny tyto prameny jsou dnes, kromě dnešní kyselky téměř zapomenuty. Jsou buď úplně ztraceny nebo jsou na soukromých pozemcích a nevyužity. Tak známe kyselku u manželů Šašinkových č. 376 v místech bývalých lázní, kyselku u Kašpárků a Valášků v Bánovské uličce. Kyselka na Křibě byla v nedávné době zrušena a ve Žlábku vytéká bez užitku. Prameny ve Štíbračkách byly v sedmdesátých letech devatenáctého století ucpány. Dnes jejich polohu zná už jen málokdo. Studánky kyselek v trati Kyselá a Podkyselí zanik-

ly po vybudování odvodňovacího kanálu na dolním konci a po melioračních úpravách před 2. světovou válkou.

Vraťme se však k prameni u dolního železničního přejezdu.

Další písemnou zmínku o něm můžeme číst v díle slavného rakouského alchymisty Tomáše Jordana z Klausemburku „O moravských vodách léčivých“ z roku 1584. (Thomas Jordanus: O wodach hogitelných neb Těplících Moraviae.)

Pro úplnost ji uvádím v doslovném překladu z latiny. „Především Zahorowice, pod vysokým hradem Světlovem ležící, spatřuje se studénka, uprostřed údolí na rovině se všech stran jednostejně od hor vzdáleném při potoku, v místě skalnatém. Ta studénka jest čtverhranným kamenem ohrazena a voda má své stuoky, jimiž vytékati muože. Hlubokost její, praví obyvatelé, že jest tří, nebo čtyř later (asi 2,5 m). Mezi sousedy jest rozepře o dobroty těchto vod a každý svou chválí a druhou hanějí a na odpor slovnější tak k potoku blíže jsoucí jest, pro mocnost. (Další studánky v místech u Kašpárků, Valášků, Ondrůšků, Krčů a na Křibě). Nebyly tak silné a každá měla trochu jinou chuť. (pozn. autora: Obyvatelé za to mají, že volatým neb průtrž hrdla majícím prospěšná jest. Lidé až z hor uherských se k této studénce sbíhají a že skrze pití této vody a přikládání jí na hrdlo, též i nohou vodou zřetou míti, volata zahánějí. (V té době velmi časté onemocnění – zduření štítné žlázy). Jestliže prvního roku žádosti jejich zadosti se nestalo, že druhého i třetího roku se navrací, až se dokonale zhojí. A kdyby žádného užitku odtud nedocházeli, že by se každého roku zase navraceli, a jiných volatých lidí s sebou nepřivodili, kteříš majíc jich od jiných schválenou, také ji spatřili a skusiti chtějí. Což ani mě, když jsem tu vodu spatřoval a rozvažoval, nic zcestného býti se nevidělo. Jistě tato voda k druhé jsouc přirovnána, jest mocnější neb i chuť jináčejší a rozdílnější má. Nebo když košťována byla, mnohem větší slanost s ostrou, kousavou a jazyk pronikající, též i s jakous ohnivou chutí se zjevila a protož smejšleno bylo, že jiné kovy v sobě má. Kyselost při ní není tak veliká než ostrost soli a svědění jazyka jest čitelnější, avšak také jedovatou chuť měla. Hrnc v kterémž vařena byla zčernal a kal bílý té chuti, jako voda zůstal. Po destilování pak usadil se kal černý, hrudnatý, k soli mořské, kteráž se na březích moře Adriatického a Akvinského nebo Piktonského vaří, právě podobný, tak barvou černou, jak ostrostí a slaností. Těnýž kal na železo ohnivé vložený, mnohem více praštěl, nežli první a v hručky se zběhl, zčásti bělejší učiněn byl, anobrž na jednom, ať tak dím, drobtu soli na jedné straně bělost, na druhé černost vidína byla. Slanost pak větší, ostřejší a kousavější učiněna byla. Dým žádný nevyšel, ale kal po spálení snadněji se na jazyku rozpustil, než před spálením, kterýž tehdaž ostřejší a zuby jsa žvejkan tvrdší byl. Po těchto znameních soudím, že voda zahorovská soli v sobě mnoho má, potom uznávám po moci kousavé, že vitriol po smradu, kterýž není sirnatý, že něco pryskyřice v sobě zdržuje. Voda ta zahorovská pro vitriolum, pryskyřici a větší hojnost soli jest silnější, neb příčinou vitriolu má moc kousavou, vysušující a velmi pronikavou. Příčinou pak pryskyřice dosáhla jest moci zvařující, k sezáření přivozující, bolest krotící, zahřívající a změkčující. Sůl pak pomocna jest k rozrážení, stírání a rozptylování vlhkosti. Proč by tedy i volatům prospěšná nebyla? Ale mělo by prve o mnohých věcech, kterýmiž by vlhkosti připraveny byly oznámeno býti, o nichž lid obecný neví, neb jimi pohrdá.

Vlhkosti studené, jsouce z hlavy v pozeradle u konce jazyka, okolo kosti té, uprostřed hrdla, kteréž lid obecný ohryzek říká, shromážděné, ten otok činí. Kdež tak vystuzeny bývají, že když zřídka vlhkost vždycky tam teče, horkost oudu toho sic zpřirození studeného a vlhkého, téměř udušují, poněvadž tam všeho těla nečistoty, jako do nějakého převěta vehnány bývají, odkudž té jalovitě a zlé vlhkosti nečistota k vosku, medu, tuku, loji aneb k kaši podobná, tam se sbírá a hrdlo tak velice nadejmá. Když

tedy tělo a mozek náležitě prve vyprázdněn bude, ta voda příčinou pryskyřice bude moci každou oteklinu změkčiti, vlhkost zahřeti a zvařiti, příčinou pak vitriolu a soli, moc vysušující proniká a do vnitřností prochází, též tak skrze svírání průchodové se zužují, aby více přijímali vlhkosti tam z mozku tekoucí.

Takoví však odesláni mají býti k králi franckému, kterýž jak praví, od Boha dar ten daný má, že rozdanouc almužnu samým dotknutím, nad kterým jazykem říkal slova tato. Král tebe se dotýká a Bůh tě uzdravuje. Mnohé, ať nedím nesčíslně uzdravil.

Nahoře jsem pověděl, že vody pryskyřičné k nedostatkům hlavy nejsou případné pro parnatost, neb pryskyřice má v sobě plno páry mastné a husté, pro kterouž snadně se rozpaluje a hlavu dýmy naplňuje. Proto bych žádnému neradil, aby ji v nedostatku hlavy pít měl. Těm, kteří červeně nemoc mají, skrz klisťer přijatá bude velmi prospěšná, též i zrání mající, podobně ku pití a v klisťeru daná bude.

Žlutoucnici majícím a vyhubenějším případná bude, též když náležitě přijata bude kamení v měchýři i dost hrubé zdrobí. Nedostatkum prsuov prospěšná se býti vidí, nebo vlhkosti tam shromážděné zvařiti, k sežrání přivesti a skrze to snadnějšímu vyvedení připravití muože. Žaludku studenému užitečná bude, neb jej zahřeje a příčinou slanosti cokoli na něm drželo, to setře a její moci vitriolu skrčí, neb souží. Rozpustí kusy krve v těle zsedlé, od pádu, udeření neb od zbití shromážděné.

Tato obsáhlá zpráva nám ukazuje jak prospěšná byla záhorovická kyselka. Vždyť dnes proslaveným vodám, jako např. luhačovickým nevěnoval Jomáš Jordán žádnou pozornost. Podotýkám, že se jednalo o pramen u dolního železničního přejezdu. Pramen v Lánech v té době sice vyvěral, ale lid obecný jej neužíval. Tomáš Jordán vzpomíná však i sírnaté vody v blízkých Nezdenicích.

František Mazáč

KDYŽ JSOU VČELY NEMOCNÉ

Včela medonosná trpí nemocemi virovými, bakteriálními, houbovými i nemocemi způsobenými prvky a roztoči. Některé z těchto onemocnění mohou mít zhoubný průběh. Otázkou nemocí se včelaři zabývají dnes a denně a pod vlivem určitých okolností poslední dobou ještě intenzivněji. Předpokládám, že o vzniklé tíživé situaci ve včelařství byl každý pomocí sdělovacích prostředků informován.

Vrátíme-li se do doby již minulé, kdy včelařili naši včelařští předchůdci jako pánové Šašinka, Šilhánek, Šimoník, Mitáš, Kamenský a mnozí další, jistě neměli takové podmínky ani prostředky a vybavení, jakými disponuje současná generace včelařů. Do začátku 80. let minulého století bylo včelaření hlavně zálibou s omezeným počtem nemocí a každý včelař krom toho, že dělal svoji zálibu, byl i jakýmsi novátorem. Včelaření v současné době se stává finančně i odborně více náročné. Včely jsou stále více sužovány různými nemocemi. Je pravdou, že se nám a našemu nejbližšímu okolí vyhýbá mor včelího plodu, ale o to složitější

a náročnější je boj s nejrozšířenějším parazitem – roztočem *Varroa destructor* (též Kleštěk včelí).

Jen krátce Vám přiblížím jeho cestu k rozšíření a jak se rozmnožil. Jeho domovinou je Indie a hostitelem včela indická. Tato choroba byla diagnostikována poprvé v Japonsku v roce 1958, v roce 1967 se objevil tento roztoč (původně nazýván jako parazit včely indické) v Evropě a to v Bulharsku, v roce 1978 pak v Československu. Své tažení dokončil v osmdesátých letech minulého století ve Skandinávii a Velké Británii. Koncem devadesátých let pronikl i na australský kontinent. V Československu se začalo s intenzivním léčením začátkem osmdesátých let a k dispozici je postupem let několik preparátů a technologií.

Nyní Vám krátce přiblížím, jak roztoč *Varroa* likviduje včely. Roztoč je parazit, který se živí sáním hemolymfy (krve) včelích larev i dospělých včel. Hlavní škody vznikají při vývoji včelího plodu, líhnou se včely ze zdeformovanými nebo zakrnlými končetinami a křídly, případně včely krátkové. Pro rozmnožování je typické, že jedna samička zplodí v buňce dvě až čtyři samičky a jednoho samečka. Po spáření sameček uhynie. Toto je krátce popsáný řetězec množení. Nezasáhne-li do tohoto řetězce včelař na základě zkušeností a diagnostiky, dochází k silné invazi a včely zeslábnou a uhynou, zůstanou jen prázdné úly. Přenášení roztoče mezi úly a stanovišti se děje tak, že včela, která je napadena roztočem při letu se za snůšku potká na květu se včelou z jiného úlu, případně stanoviště a roztoč na ni jednoduše přeleze a tím začíná nový řetězec množení na novém stanovišti, byť i léčeném.

Minulá zima byla velice teplá, matky ve včelstvech prakticky nepřestaly klást a tím nebyl přirozenou cestou přerušen řetězec množení roztoče *Varroa destructor*, to znamená, že klimatické podmínky se podepsaly na kritické situaci, kdy došlo k masivnímu úhynu včel v České republice. Samozřejmě tyto problémy nepostihly jen české včelaře. Úhyny jsou všude, kde je roztoč -

v Evropě, v Americe, v Austrálii. Záleží jen na tom, jak je masivní napadení a klimatické podmínky.

Český stát tuto situaci s úhynem včel řeší v nejvíce postižených okresech dotací na obnovu. Podpořily nás i obce v jejichž působnosti naše organizace pracuje a ZPD Nezdenice v zakoupení prostředků k léčení a nového chovného materiálu.

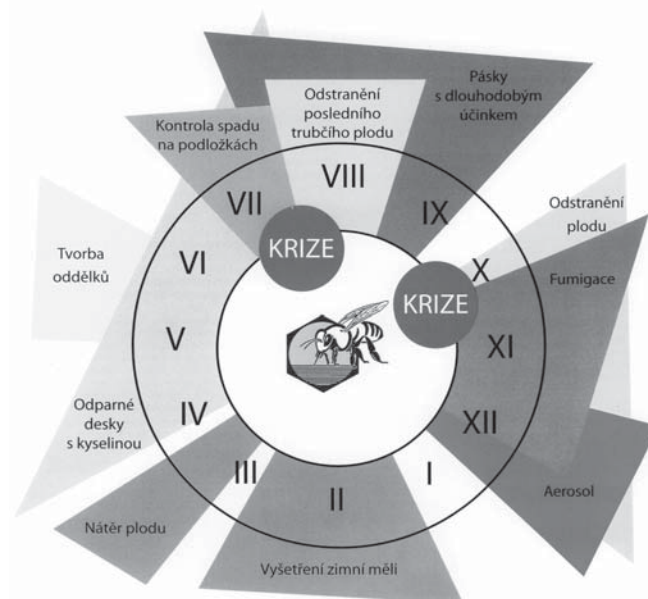
Žádný z nás si jistě nepřeje v případě, že nebudou včelstva obnovena, aby se naplnila slova odborníka v tom smyslu, že se blíží určitá přírodní katastrofa. Všichni dobře víme, že když včely neopylují kulturní rostliny, nebudou potraviny, volně žijící hmyz totiž není schopen včelu nahradit.

Proto je na včelařích, aby všemi dostupnými prostředky bojovali proti nemocím včel a případné neúspěchy je neodradily od této krásné, ale náročné záliby, protože stále se naplňují slova, že včelař odvádí svojí prací se včelami největší daň přírodě.

V současné době klesá zájem o včelaření, klesá počet včelařů i včel, tato záliba je čím dál více finančně i odborně náročná, proto bych byl rád, kdyby mezi nás našli cestu noví včelařští nadšenci a rozšířili naše řady.

Kolíněk Ludvík

Celoroční schéma tlumení varroázy

podle metodik Výzkumného ústavu včelařského v Dole
www.beedol.cz, beedol@beedol.cz

Červený kohout nespí

Vážení spoluobčané, v letošním roce jsme se opět přesvědčili, že červený kohout je stále v pohotovosti. Stačí jen málo a může nás kdekoliv překvapit. Proto se snažme, abychom mu nedali sebemenší příležitost. Prevence je pro mnohé z nás cizí slovo, ale bez ní se neobejdeme.

Po krátkém úvodu zhodnotíme naši činnost za uplynulý rok.

V kulturní oblasti jsme se pro naše spoluobčany snažili uspořádat jen to nejlepší. Silvestrovská zábava s kulturním programem, 59. hasičský ples a uspořádání Fašanku nám dalo nemálo práce a starostí, ale snažíme se, aby kulturní činnost v naší obci nezanikla. Další akcí bylo stavění máje na hřišti Školka. Tuto dlouholetou tradici se budeme snažit vylepšit o nějaký kulturní program.

A po kultuře zase trochu práce.

Soutěž mladých hasičů O pohár starosty obce Nezdenice se těší zájmu celého okresu, ale v poslední době účast už není, jaká bývala.

Okrsková soutěž pořádaná na fotbalovém hřišti za účasti sborů ze Šumic, Rudic, Záhorovic a Nezdenic se těší velké účasti příznivců místních i přespolních.

Byli jsme pozváni na oslavy stého výročí založení SDH Rudice. Bratři z Rudic tuto akci uspořádali na velmi vysoké úrovni nejen po stránce kulturní, ale i pořadatelské.

A prověřil nás i již zmiňovaný červený kohout. Došlo k požáru dílny a hospodářské budovy v domě s č.p. 148. Díky včasnému zásahu našeho sboru a profesionální práci HZS Uh. Brod, byla

Ostrý zásah hasičů

Nejen naši hasiči na fašanku

obytná budova ochráněna před ničivým požárem. K dalšímu požáru došlo na Záhoří (Mrmlově), kde hořela budova vepřína po neodborné likvidaci stáje. Po uhašení požáru HZS Uh. Brod jsem měli za úkol dohlížet nad požářištěm z důvodu nového zahoření.

Dále došlo k zahoření suché trávy v trati Zahrádky, kde zasahovali HZS Uh. Brod a SDH Šumice.

Jako poslední hořel kontejner se hřbitovním odpadem, kde opět zasahoval HZS z Uh. Brodu a kde naštěstí nevznikla žádná škoda. Jsme rádi, že jsou lidé všímaví.

Nejenom oheň, ale i vítr nám dělal starosti. Po vichřici, která se přehnala nad naším územím, jsme likvidovali vývrat stromu u nádraží.

Pro naše spoluobčany jsme vykonali také kus dobré a záslužné práce. Bylo to čištění studní v Nezdenicích a v Záhorovicích.

Čištění ucpaného kanálu v kovárně a v Kozí uličce.

Jsme tu také pro obec krásnější. Rozebráním chodníku k nádraží a ke kostelu jsme obecnímu rozpočtu ušetřili nemalou finanční částku.

A na závěr bych chtěl vzpomenout také naše bratry, jubilanty.

Sedmdesátiny oslavil náš bratr, Jan Hochmann, člen našeho sboru od roku 1967.

Osmdesátiny oslavil náš bratr, Zdeněk Datinský, člen našeho sboru od roku 1973.

Do jejich dalšího života jim přejeme hlavně zdraví a životní pohodu.

No a závěrem, vážení přátelé, ať se děje co se děje, JSME TU PRO VÁS...

Jiří Zetka

2. VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ S JARMARKEM

20. 12. 2008

na hřišti „Školka“ od 13.00 hodin

Jarmark lidových řemesel
bude provázet kulturní program,
ve kterém se představí
děti z MŠ a ZŠ Nezdenice

Zajištěno pestré občerstvení včetně domácí zabíjačky, na kterou se můžete přijít podívat od osmi hodin ráno.

*Všichni jste na 2. nezdenké koledování s jarmarkem
srdečně zváni.*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Poprvé usedli do školních lavic

Beníček David	Nezdenice 114
Beníčková Karolína	Nezdenice 162
Čechová Diana	Nezdenice 97
Pflegrová Barbora	Nezdenice 140
Klusalová Natalie	Nezdenice 189

Narozené děti:

Svárovská Michaela	25. 11. 2007	Nezdenice 107
Moučka Tomáš	23. 12. 2007	Nezdenice 21
Kolínek Michal	11. 4. 2008	Nezdenice 64
Hrdinková Klára	25. 5. 2008	Nezdenice 190
Strapina Jakub	7. 6. 2008	Nezdenice 68
Machálková Adéla	17. 9. 2008	Nezdenice 50
Brunová Kateřina	1. 10. 2008	Nezdenice 22

Naši jubilanti:

Nejstarší občanka

Žulpíková Marie Nezdenice 167 93 let

Nejstarší občan

Mahdal Bohumil Nezdenice 23 86 let

Naši jubilanti v domově důchodců:

Nejstarší občanka Leciánová Anna Nezdenice 233 95 let

Nejstarší občan Šopík Bohumil Nezdenice 233 94 let

Vzpomínáme na zesnulé občany:

Gardavská Marie	Nezdenice 180	82 let
Prachař Zdenek	Nezdenice 164	65 let
Kukuča Pavel	Nezdenice 123	29 let
Pilát František	Nezdenice 12	82 let

V domově důchodců zemřelo v období od 1. 11. 2007 do 20. 10. 2008 32 občanů.

Uzavřeli manželství

8. 12. 2007

Marek Jiří Nezdenice 111
Gabrhelová Alena Bojkovice

26. 4. 2008

Ptáčková Monika Nezdenice 22
Bruna Tomáš Kroměříž

14. 6. 2008

Křma Petr Nezdenice 95
Michalcová Berta Uherský Brod

21. 6. 2008

Šašinková Monika Nezdenice 156
Vaculík Petr Hluk

17. 8. 2008

Szurmanová Petra Nezdenice 145
Waclawik Jiří Třinec

28. 8. 2008

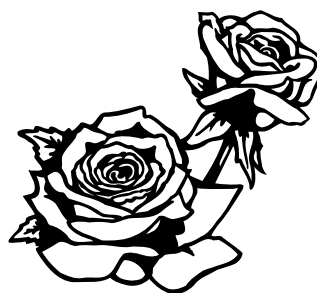
Plášilová Jarmila Nezdenice 20
Horecký Petr Šumice

13. 9. 2008

Pavlis Dušan Nezdenice 107
Křmová Lenka Nezdenice 208

15. 11. 2008

Plášilová Lenka Nezdenice 226
Pospíšil Jiří Rokytnice

Počet a pohyb obyvatel v Nezdenicích:

k datu 30. 11. 2007 měla obec Nezdenice
od 1. 12. 2007 – 20. 10. 2008 se narodilo
přistěhovalo se
odstěhovalo se
zemřelo
k datu 20. 10. 2008 má obec Nezdenice

785 obyvatel
6 dětí
41 obyvatel
16 obyvatel
36 obyvatel
780 obyvatel

naše děti vystupující na vítání občánků

Machálková Adéla

Brunová Kateřina

Hrdinková Klára

Svárovská Michaela

Vitání občánků

Strapina Jakub

Kolínek Michal

Moučka Tomáš